

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til statsministeren og indenrigsministeren:

»Hvilke oplysninger kan regeringen give om udviklingen i antallet af indvandrere samt deres efterkommere, og hvilke planer vil regeringen iværksætte i anledning af, at antallet af indvandrere, flygtninge og efterkommere i år 2020 ifølge Danmarks Statistiks analyse af 12. december 1997 vil udgøre 13,7 pct. af Danmarks befolkning?«

Af Pia Kjærsgaard (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Ole Donner (DF) og Poul Nødgaard (DF). (Forespørgslen anmeldt 16/12 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 19/12 97).

Begrundelse

Pia Kjærsgaard (DF):

Statistik er interessant, og statistik kan bruges til meget. Statistik kan naturligvis også misbruges. Danmarks Statistik har en statistik, som burde være det overordnede statistiske materiale, men regeringen benytter jo meget ofte egne tal til at jonglere med den danske befolkning og med Folketinget. Man ændrer ved måden at lave statistikker på, så de bliver sværere at sammenligne, så derfor er det ofte bedst at holde sig til Danmarks Statistik.

I Ishøj har man en borgmester, der hedder Per Madsen, som er socialdemokrat. Han har for et års tid siden betegnet udviklingen blandt tyrkiske borgere som grotesk. Ishøj har en udvikling blandt sine tyrkiske indvandrere, der hvert år forøges via ægteskaber, hvor 99,5 pct. finder ægtefællen i Tyrkiet.

I regeringens integrationsforslag, som vi skal behandle efterfølgende, benytter man som noget nyt betegnelsen indvandrere om alle, uanset om de er asylansøgere, flygtninge eller indvandrere. Det er faktisk en lidt ny måde at fordreje virkeligheden og statistikken på eller en anden måde at forvirre debatten på.

Nu er der så kommet en ny statistik fra Danmarks Statistik, der oplyser i en fremskrivning, at antallet af indvandrere, flygtninge og efterkommere om blot 22 år vil udgøre 13,7 pct. af Danmarks befolkning. 13,7 pct. vil i år 2020 svare til 764.000 personer.

Dansk Folkeparti har i den anledning rejst forespørgslen for at høre regeringen om disse tal, om regeringen godkender disse tal, samt om

regeringens tiltag i den anledning, da det selvfølgelig vil være rart og nyttigt at få oplyst, hvilke tanker regeringen gør sig om disse tal, der fortsætter Danmarks vej mod en total ændring et multietnisk samfund, en ændring, Dansk Folkeparti ikke ønsker skal ske.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen): Statsministeren har bedt mig om at svare på denne forespørgsel på regeringens vegne.

Det er altid nyttigt med statistik, og det er også rigtigt, at man kan få mange interessante ting ud af statistik. Man kan også somme tider se, at det bliver misbrugt. Dansk Folkepartis forespørgsel tager udgangspunkt i nogle hypotetiske fremskrivninger af en mulig udvikling et par og tyve år frem i tiden. En fremskrivning – og det synes jeg, man skal hæfte sig ved – der i øvrigt er behæftet med adskillige forbehold, som er gennemgået nærmere i Danmarks Statistiks analyse.

Dansk Folkeparti ønsker muligvis at basere sin politik på usikre og forbeholdne fremskrivninger af en mulig udvikling et par og tyve år frem i tiden. Det er ikke det, vi arbejder med. Jeg har faktisk vanskeligt ved at se, hvorfor det overhovedet er interessant i dette forum lige nu at beskæftige sig med en sådan fremskrivning for eller regneeksempler på en mulig fremtidig udvikling i antallet af udlændinge i Danmark, når fremskrivningen er baseret på en analyse, der, som jeg sagde før, er fuld af forbehold.

Hvor lang tid skal der i øvrigt gå, hvor mange generationer skal man have været igennem, inden man er dansk? Vi kunne også se tilbage i tiden og se på det.

Endelig er det også vigtigt at bedømme, hvorledes vi, der kalder os danske, faktisk regner med, at det er at være dansk. Arbejder vi for gode vilkår for dansk kultur? Arbejder vi for ligestilling blandt borgerne? Arbejder vi for medmenneskelige holdninger grupper imellem? Arbejder vi for bedre velfærd og bedre forhold for alle, uanset hvor de er født? Jeg mener, det er en rigtig dansk holdning at gøre det, og derfor kunne det spørgsmål jo også godt gå videre til Dansk Folkeparti.

Regeringens forslag til en ændring af udlændingeloven, som blev omtalt før, blev fremsat den 17. december 1997, og vi får jo lejlighed til under næste punkt på dagsordenen at forholde

os til, hvem der skal have asyl i Danmark, og hvem der ikke skal have asyl i Danmark.

Derudover finder jeg også anledning til at bemærke, at antallet af udlændinge jo ikke, som Dansk Folkeparti synes at forudsætte, er ensbetydende med et tilsvarende antal problemer.

Det er usagligt. Jeg er næsten ved at sige, at det er en fremmedfjendtlig holdning, som der i al fald ikke er dækning for. Der findes heldigvis rigtig mange gode eksempler på udlændinge eller folk, der er kommet hertil fra andre lande, der både har klaret sig godt og har haft en stor og positiv indvirkning på det danske samfund.

Vores opgave er at arbejde for, at disse eksempler bliver endnu flere, så de kommer ind i vores samfund, påvirker vores kultur og sørger for, at vi får et bedre land. Regeringen har derfor fremsat, som jeg sagde før, den nye lov, integrationsloven. Med det forslag tages der for første gang alvorligt og konstruktivt fat på et spørgsmål om fornuftig indførelse af udlændinge i det danske samfund og på det danske arbejdsmarked.

Integrationslovforslaget har den overordnede målsætning, at flygtninge og indvandrere skal blive aktive, selvforsørgende medlemmer af det danske samfund på lige fod med den befolkning, der bor her i forvejen. Derfor foreslår regeringen, at såvel flygtninge som indvandrere skal tilbydes et introduktionsprogram af en varighed på 3 år, der er tilpasset den enkeltes forudsætninger. For de erhvervsaktive udlændinge skal introduktionsprogrammet målrettet sigte mod ansættelse på arbejdsmarkedet eller mod en uddannelse.

En afgørende faktor for at opnå ansættelse på arbejdsmarkedet eller optagelse på en uddannelse er, at den pågældende udlænding besidder tilstrækkelige danskundskaber. Dette skal opnås ved en styrkelse af danskundervisningen. Undervisningen skal påbegyndes tidligere end i dag, og der skal opstilles mål for og krav til undervisning, ligesom der skal etableres en formel afslutning i form af et bevis for aktiv deltagelse.

Under introduktionsprogrammet vil de udlændinge, der ikke kan klare sig selv, modtage en introduktionsydelse, der er særligt tilpasset, sådan at der er en glidende overgang med hensyn til at gå ind på det danske arbejdsmarked.

De pågældende udlændinge vil ligeledes blive tilbudt aktivering i form af jobtræning og uddannelse. Regeringens introduktionsforslag

betyder, at udlændinge vil blive mødt med flere krav, men også med mange flere tilbud. Det er en udfordring til os såvel som til dem, der kommer.

Men det betyder også, at det danske samfund ikke mindst på arbejdsmarkedet må være bedre til at modtage, bedre til at ansætte udlændinge, således at udlændinge ikke sorteres fra allerede på grund af deres oprindelse eller deres navn. Det er derfor en del af regeringens udspil til en ny integrationspolitik at indbyde arbejdsmarkedets parter til at deltage i en kampagne mod diskrimination på arbejdsmarkedet. Det skal ske med henblik på at tilskynde offentlige og private virksomheder til i højere grad at ansætte kvalificerede flygtninge og indvandrere.

De udlændinge, vi tager imod, skal naturligvis sikres en ordentlig behandling. Hvis vi sørger for en ordentlig integration af vores udlændinge, behøver vi ikke at bekymre os så meget om forskellige prognoser for udviklingen af antallet af udlændinge i Danmark. Regeringen har med sit forslag til integrationslov allerede taget det første skridt. Det var mit svar.

Forhandling

Formanden:

Så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører for forespørgerne.

Pia Kjærsgaard (DF):

Lad mig da stilfærdigt som indledning sige tak for besvarelsen. Og jeg vil godt indlede med at sige til indenrigsministeren, som begyndte besvarelsen med at omtale integrationsloven, at den begejstring, som ministeren lagde for dagen, har jeg altså ikke kunnet mobilisere.

Tværtimod fik jeg faktisk en knaldende hovedpine efter at have læst det forslag. Jeg synes simpelt hen, det er det værste, jeg nogen sinde i min tid i Folketinget har set. Og det siger ikke så lidt, for der har jo gennem en årrække siddet en socialdemokratisk regering med det her problem på dagsordenen.

Det lader altså ikke til, og det kan jeg fornemme i besvarelsen her, at regeringen finder de forventede tal særlig alarmerende. Jeg må nok sige, at det overrasker mig faktisk en hel del, at regeringen tilsyneladende bare siger: Sådan er det. Godt nok kom ministeren med nogle sætninger om, at der var en vis usikkerhed, og at der ikke er helt klare formuleringer

osv. Men det er altså en fremskrivning – en statistik fra Danmarks Statistik. Jeg synes, det er ganske utroligt, at ministeren ikke tog det mere alvorligt.

Da jeg sad og forberedte denne forespørgsel, måtte jeg benytte forskellige oplysninger for at finde frem til et brugbart tal at gå ud fra, og et af dem er den tidligere indenrigsministers tal fra ultimo 1996, hvoraf det fremgår, at der pr. den 1. januar 1996 skulle være 365.718 personer i Danmark med udenlandsk baggrund.

Den daværende indenrigsminister oplyste også, at antallet af udenlandske statsborgere udgør ca. 4,2 pct. af den samlede befolkning, svarende til 223.000 personer. De nye tal fra Danmarks Statistik oplyser, at tallet i 1997 udgør 6,4 pct. af befolkningen. Og som sagt om blot 22 år vil tallet være vokset yderligere til mere end en fordobling, nemlig 13,7 pct.

Jeg er skuffet over, at den nye indenrigsminister slet, slet ikke har forholdt sig realistisk, sagligt og objektivt til de tal. Hvis vi sætter tal på disse procenter, betyder de, at den nuværende danske befolkning er på ca. 5,2 mio. mennesker. Heraf skulle ca. 6,4 pct. altså være indvandrere eller efterkommere eller med den tidligere indenrigsministers egne tal: 365.718 personer.

Vi kan så konstatere, at i år 2020 vil dette tal være steget til ca. 764.000 personer, og det er altså et tal, vi i Dansk Folkeparti mener der skal gøres noget effektivt for at begrænse. Det er jo i virkeligheden det, debatten burde dreje sig om resten af dagen: Hvad gør vi fremover? Vil vi fortsat modtage det antal, som Danmark har modtaget igennem en længere årrække, eller bør vi overveje, om vi kan kapere det, om vi ikke burde sige: Der er altså en grænse i mere end én forstand, og der bør være en grænse i mere end én forstand.

I den mellemliggende periode er der så kommet asylsøgere og flygtninge til landet, der hver for sig skal have ophold, mad, husly og alt det andet, og det bliver jo hurtigt til 5.000-6.000 yderligere hvert år.

Får disse tal lov at vokse uden indgriben fra Folketingets side, vil det inden for blot én eller maksimum to generationer, svarende til inden for de næste 40 år, have sat så dybe spor i befolkningens sammensætning, at der flere steder vil være en dominans af udenlandske borgere i lokalsamfundene.

En fremskrivning af forventet befolkningstilvækst i Danmark fra Danmarks Statistik viser,

at der i år 2020 vil være omkring 5,6 mio. mennesker i Danmark, og at væksten udelukkende skal tilskrives udenlandske borgere, indvandrede, flygtninge eller familiesammenførte. Det er altså ikke forventet, at danskerne selv bidrager med en befolkningstilvækst, men importerer denne vækst; og det er ikke en import, der vil skabe rolige forhold, som vi hidtil har kendt i Danmark.

Tilvæksten betyder altså også nogle følgeproblemer, nogle boligproblemer, nogle økonomiske problemer, nogle nedskæringer i det velfærdssamfund, som vi har været vant til. Det betyder en kulturel ændring, som jeg synes danskerne tydeligt nok har vist at man faktisk ikke ønsker.

I en sådan debat er det mærkeligt nok ikke tilhængere af åbne grænser og masseopholdstiladelser, der kommer med et kvalificeret bud på, hvor højt et tal man selv mener er rimeligt, hvor mange Danmark kan modtage, hvornår disse tilhængere har fået nok og kan indse, at dette her kan ikke fortsætte. Det hørte vi heller ikke i dag i indenrigsministerens besvarelse. Sker det først, når man hører befolkningens kraftige protester, eller har de heller ikke nogen effekt?

I Dansk Folkeparti er grænsen nået, og det er der vist ikke mange herinde der kan være i tvivl om.

Jeg vil gerne på Dansk Folkepartis vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at stigningen i antallet af flygtninge og indvandrere samt deres efterkommere i Danmark er stærkt foruroligende, og at det vil betyde en meget alvorlig byrde for det danske samfund i årene fremover, hvis udviklingen ikke ændres markant.

Folketinget konstaterer videre, at der er behov for en helt anden restriktiv kurs i udlændingepolitikken, end der lægges op til i regeringens udlændingepolitik.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 40)

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Dorte Bennedsen (S):

Baggrunden for denne forespørgsel er jo det nummer af *Nyt fra Danmarks Statistik*, som blev offentliggjort i december, hvori det siges, at indvandrere og deres efterkommere i år 2020 vil udgøre 13,7 pct. af befolkningen.

Jeg tror ikke, det overrasker nogen, at Dansk Folkeparti griber statistikken og bruger den til at tegne en skrækvision af fremtidens Danmark. Men når man nærmere analyserer de forudsætninger, der er lagt til grund for denne fremskrivning, må man sande, at statistik unægtelig kan bruges til meget, men at det ikke alt sammen er lige relevant. Inden man falder helt på halen over statistikken, er der god grund til at tage en række spørgsmål op til overvejelse: I hvor mange generationer skal man betragtes som indvandrer, fordi ens forfædre på et eller andet tidspunkt kom til landet udefra? Er roepolakkernes børn og børnebørn indvandrere? Eller hvad med jøderne, som er kommet hertil gennem tiden? Er det rimeligt at forudsætte, at fertiliteten hos indvandrere fra mindre udviklede lande vil være uændret også i de næste generationer?

I den politiske terminologi er der efterhånden – og det er ikke mindst takket være Dansk Folkeparti – sat lighedstegn mellem indvandre og mennesker fra tredjeverdenslande, og på den baggrund er det værd at hæfte sig ved, at mellem 5 og 6 pct. af de personer, som indgår i fremskrivningen, er folk fra Norden, det øvrige Europa og Nordamerika. Men selv hvis man accepterer Danmarks Statistiks noget særprægede forudsætninger, nemlig at man også er indvandrer i tredje og fjerde generation, uanset om man har fået dansk statsborgerskab, og at fertilitetsraten vil være uændret høj også i tredje og fjerde generation, vil i år 2020 godt 8 pct. af befolkningen have baggrund i den tredje verden. Hvordan kan nogen i ramme alvor påstå, at det skulle udgøre en trussel mod det danske samfund og mod dansk kultur? I *Berlingske Tidende* fra den 19. januar kunne man læse følgende:

»Er danskheden – hvor udefinerbar denne størrelse end er – virkelig så svag, at den ikke kan modstå påvirkninger fra disse mennesker?

Nej, det er den ikke. Der er grund til at værne om Danmark, vores historie, kultur og traditioner, fordi det er værdifuldt. Men vi skal ikke tro, at vores kultur kan udvikle sig uden påvirkninger udefra, og vi skal ikke tro, at vi kan

bevare den ved at hindre mennesker fra andre lande i at komme til Danmark.«

Forfatterne til dette citat er VU's landsformand og en ung folketingskandidat fra Venstre, og jeg er helt enig i deres synspunkter. Ser vi på Danmarks og Nordens historie, er den jo en lang fortælling om, at det, vi i dag opfatter som dansk og nordisk kultur, er blevet til ved kulturelle påvirkninger og indvandring udefra. Det er faktisk også en tanke værd, at det eneste oprindelige folkeslag, der eksisterer i Norden, er samerne, som vi godt nok har fået postet helt op nordpå.

At ville beskytte Danmark ved lukke af for fremmed påvirkning, som Dansk Folkeparti vil, er efter vores opfattelse udtryk for den yderste mistillid til og despekt for dansk kultur og dansk kristendom. Dansk Folkeparti mener øjensynligt, at disse værdier ikke er stærkere, end at de går omkuld, hvis vi inden for vores grænser rummer andre religiøse og kulturelle opfattelser. Den pessimisme og det sortsyn deler vi ikke. Dansk kultur er så stærk, at den kan klare sig og også klare at absorbere nye påvirkninger udefra, så den kan udvikle sig og undgå at ende som et museum for fortidsminder.

Skal vi endelig sætte navn på en trussel mod dansk kultur – og det vil jeg godt gøre ved denne lejlighed – er det jo faktisk Dansk Folkeparti, der udgør en trussel, og det kan man forvise sig om bare ved at kaste et enkelt blik på partiets ændringsforslag til finansloven for 1998: Der skal ikke gives støtte til Kunstfonden, den skal væk; Litteraturrådet skal væk; ingen støtte til Charlottenborg; færre midler til landsdelsorkestrene; tilskuddene til Det Kongelige Teater, landsdelsscenerne og egnsteatrene skal reduceres drastisk, og der skal ikke gives støtte til spillefilm, osv. osv. osv. Det er øjensynligt den måde, Dansk Folkeparti vil beskytte dansk kultur på. Vi siger velbekomme, og det bliver ikke med vores medvirken.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg synes, fru Dorte Bennedsen har mange gode og rigtige betragtninger, men der er også noget, som er en fundamental svaghed. Jeg synes, fru Dorte Bennedsen ligesom strudsen stikker hovedet i jorden og tror, at problemerne forsvinder.

Vi har en statistik, som viser, at antallet af indvandrere i det danske samfund fra tredje-

verdenslande vil blive tredoblet i løbet af de næste 22 år til næsten en halv million, og fru Dorte Bennedsen siger, at det giver ingen problemer. Jamen allerede i dag har vi jo kolossalt store problemer med vold og hærværk. Lad os tage Glostrup, lad os tage Odense, lad os tage Århus. Nu får vi tre gange så mange. Vi har problemer med boliger, og vi har problemer i skolerne; i mange skoler er 90 eller 95 pct. af eleverne udlændinge, og mange af dem taler ikke ét ord dansk. De problemer bliver tredoblet i løbet af de næste 20 år, og så er det ikke nok bare at sige, der ikke er nogen problemer, og at vi sagtens kan klare det. Jo, der er problemer, og det kan vi lige så godt erkende og se at finde nogle løsninger på dem – jo før, jo bedre.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er megen polemik i fru Dorte Bennedsens indlæg her i dag, og man kunne nok ikke forvente meget andet.

Men vi må prøve at få lidt konkret ud af fru Dorte Bennedsen, også under denne debat, og jeg vil gerne spørge fru Dorte Bennedsen: Hvor er det helt konkret, Socialdemokratiet anfægter den statistik og den fremskrivning, vi har fået fra Danmarks Statistik? Hvilke konkrete ting i den mener fru Dorte Bennedsen er useriøse? Når vi ellers hører om Danmarks Statistik, er dens tal normalt noget, der bliver trukket frem – også af regeringspartierne – som noget meget væsentligt og noget, man kan drage frem i debatten med en vis sandhedsværdi. Det er mit første spørgsmål.

Mit andet spørgsmål er: Hvor går Socialdemokratiets grænse for indvandring? Er der overhovedet nogen grænse? Er det kun en kulturberigelse og en økonomisk berigelse at få udlændinge til Danmark, eller er der en grænse, også for Socialdemokraterne? Den er utrolig svær at få øje på for os andre.

Og så lige til dette om kulturbesparelser: Hvor består den højere visdom, når Socialdemokraterne mener, at udlændinge med en helt anden kultur end den danske ikke truer den danske kultur, fordi den danske kultur er så stærk, når det er et faktum, at den danske kultur kun kan bestå, hvis der gives milliardtilskud over finansloven til kulturprojekter? Hvori består den højere visdom i det? Hvis den danske kultur er så stærk, som fru Dorte Bennedsen giver udtryk for, hvorfor kan den danske kultur så ikke klare sig uden de milliardoverførsler fra skatteydernes lommer?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er faktisk helt fantastisk, at gennem de mange år, vi har diskuteret udlændingepolitik i Folketinget, havde vi i de første mange år ingen tal at forholde sig os til. Jeg vil godt tage en stor del af æren eller skammen, alt efter hvordan man vil betragte det, for, at vi efterhånden har fået nogle tal på området, for jeg har rykket for dem, lige siden jeg startede denne debat i samlingen 1985-86. Men nu får vi så nogle tal, endda fra Danmarks Statistik, og hvad sker der så? De bliver nedgjort, først af indenrigsministeren og så af den socialdemokratiske ordfører. Jeg synes, det er fantastisk.

Jeg vil godt på lige fod med hr. Helge Adam Møller også komme med nogle eksempler, som jeg mener fru Dorte Bennedsen burde have forholdt sig til. Kan fru Dorte Bennedsen og Socialdemokratiet slet ikke se, at f.eks. det nuværende antal tosprogede børn i skolerne giver problemer, fordi danske børn flyttes fra skolerne for i det mindste at få mulighed for at blive undervist i deres eget sprog, i deres egen kultur og i deres egen religion og få den tilstrækkelige undervisning på disse områder? Der sker jo det, at en øget tilvækst vil give endnu flere problemer, og kunne fru Dorte Bennedsen da ikke prøve at forholde sig til de mange nære problemer, der i øjeblikket er i vores samfund?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg ved ikke, om hr. Helge Adam Møller helt på bunden af sin sjæl mener det, han sagde, eller han kom til at formulere sig lidt for hurtigt. Som jeg hørte det, blev alle problemer med – og det må erkendes – uacceptabel kriminalitet blandt visse grupper relateret til indvandrere, og jeg måtte opfatte det sådan, at alle indvandrere var et led i det forløb. De problemer, der blev nævnt fra Odense, og hvor det nu er, er nogle kontante problemer, der er ved at blive gjort noget ved, og som vi alle erkender; men det betyder jo ikke, at fordi der kommer flere indvandrere til landet, vil de problemer forstærkes.

Så spurgte hr. Thulesen Dahl, hvor jeg anfægter statistikkerne. For det første vil jeg sige, at Danmarks Statistik selv skriver, at resultaterne af fremskrivningerne afhænger af, hvilke forudsætninger der opstilles med hensyn til det fremtidige antal fødte og døde, samt hvor

mange personer der henholdsvis ind- og udvandrer. Resultaterne skal vurderes ud fra disse forudsætninger og er behæftet med den deraf følgende usikkerhed, og de to forudsætninger, jeg anfægter, er for det første: Skal man blive ved med at være indvandrer? Er hr. Arne Melchior stadig indvandrer? Jeg går ud fra, at hr. Arne Melchiors jødiske forfædre er kommet her til landet på et eller andet tidspunkt, men er hr. Arne Melchior indvandrer? Er man indvandrer, når ens slægt har boet her i to, tre, fire generationer? Det er det ene.

Den anden forudsætning, jeg sætter spørgsmålstegn ved, er, når statistikken siger, at fertilitetsraten, som er relativt højere i første generation for folk, der kommer fra den tredje verden, vil fortsætte med at være uændret høj, også efter to, tre og fire generationer. Jeg er lige ved at sige, at det er imod bedrevidende, Danmarks Statistik har den forudsætning, så der er altså megen grund til at sætte spørgsmålstegn ved forudsætningerne.

Vedrørende finansloven må jeg sige, at for mig er kultur bl.a. noget, vi gør i fællesskab, og som vi gerne vil have til at blomstre. Det kan kræve penge, og det støtter vi, men Dansk Folkeparti ønsker ikke kultur på den led, og det er finansloven et meget klokkerent udtryk for – nu lyser mit ur, og den strenge formand har rejst sig op, så jeg bliver nødt til at stoppe her.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nej, jeg hverken mener eller sagde, at alle indvandrere eller udlændinge er kriminelle. Det kunne jeg ikke drømme om, for det er jo ikke sandheden. Det store flertal af indvandrere og udlændinge er lige så lovlydige som det store flertal af danskerne, men der er altså flere unge indvandrere, som er indblandet i vold, hærværk og kriminalitet. Det er en statistisk kendsgerning, det er altså et stort problem, og det er selvfølgelig et problem, der bliver større, hvis der kommer tre gange så mange.

Det er også et problem, at arbejdsløsheden blandt unge indvandrere er langt, langt større end blandt unge danskere, og det skal vi gøre noget ved; men det bliver da sværere at løse problemet, hvis der er tre gange så mange om 22 år. Det er et problem i skolerne, hvor langt over halvdelen af eleverne i hundredvis af klasser kommer fra andre og tit meget fjernliggen-

de lande. Det er et stort problem, som vi også skal gøre noget ved, for problemet bliver da endnu større, hvis man tillader, at der kommer tre gange så mange.

Og så til lige sidst: Der har lige været en undersøgelse blandt LO-medlemmer – hvoraf enkelte jo stadig tilhører Socialdemokratiet – og 50 pct. af dem sagde, at det største problem i Danmark i dag er vores udlændingepolitik. Det problem bliver da ikke mindre, når der om godt 20 år er tre gange så mange udlændinge, hvis vi ikke gør noget.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Dorte Bennedsen stillede det spørgsmål, hvor lang tid man egentlig skal betragtes som indvandrer, og hvor lang tid man skal stå i statistikken, hvis man er af udenlandsk afstamning. Jeg kunne stille fru Dorte Bennedsen det spørgsmål: Hvor lang tid siger Danmarks Statistik, man skal være med i statistikken? Danmarks Statistik siger jo ikke, at uanset hvor langt man går tilbage i tiden, skal alle, der på et eller andet tidspunkt er kommet hertil fra udlandet, og deres efterkommere med i statistikken. Danmarks Statistik afgrænser jo den personkreds, og det er det, jeg bad fru Dorte Bennedsen forholde sig til: Er det ikke en saglig afgrænsning, Danmarks Statistik rent faktisk foretager?

Det andet spørgsmål, jeg stillede fru Dorte Bennedsen, men som hun ikke havde tid til at svare på – det kan hun så få i næste runde – var, hvor grænsen går for Socialdemokratiet. Hvor mange udlændinge kan komme her til Danmark og succesfuldt blive integreret i det danske samfund efter Socialdemokratiets opfattelse? Der må da være en grænse, det kan da ikke være sådan, at jo flere der kommer, jo bedre?

Det sidste, jeg vil sige, er, at det er helt utroligt at høre fru Dorte Bennedsens karakteristik af den usikkerhed, der selvfølgelig er forbundet med statistikarbejde. Jeg synes egentlig, at de bemærkninger, fru Dorte Bennedsen gjorde i den forbindelse, burde fru Dorte Bennedsen måske snarere have gjort over den økonomiske vurdering, regeringen selv er kommet med om udlændingenes bidrag til den danske økonomi om føje år.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det er fru Dorte Bennedsens kritiske bemærkninger om Danmarks Statistiks materiale, der bringer mig herop.

Fru Dorte Bennedsen siger, at det kan sagtens være, at fertiliteten – altså fødselshyppigheden – falder blandt indvandrergrupperne og deres efterkommerne, altså en lidt slet skjult kritik af Danmarks Statistik. Jeg vil minde om, at da Danmarks Statistik kom med sin første prognose eller fremskrivning på området i 1991, havde man tre alternativer, og det højeste alternativ viste dengang, at i år 2020 ville der være godt 400.000 indvandrere og deres efterkommere fra den tredje verden i Danmark.

Nu kommer den nye prognose altså 5 år efter og viser, at vi er oppe på noget med 475.000, altså mere end det højeste alternativ for 5-6 år siden. Så jeg tror nok, man skal tage det højtideligt, og når Danmarks Statistik regner med det her som hovedalternativet – det er klart, at det godt kan gå anderledes, men det viste sig altså, at en revision bare 5 år efter bragte tallet fra 400.000 til op mod 500.000 – synes jeg, man skal tænke over det.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen påpeger noget ganske interessant i denne sammenhæng, nemlig spørgsmålet om, hvornår man egentlig bliver dansker. I hvor mange generationer skal man have været i Danmark, for at man kan regnes som dansker?

Fru Dorte Bennedsen siger med andre ord, at man med tiden bliver dansker, og dermed er det ikke længere rimeligt, at man bliver indregnet i statistikken over de udlændinge, der opholder sig i Danmark.

Spørgsmålet fra fru Dorte Bennedsen var, hvor mange generationer der så skal gå. Jeg kunne vende spørgsmålet lidt om, for den fremskrivning, vi taler om, går over 22 år, og spørge fru Dorte Bennedsen: Hvor mange generationer er der i løbet af 22 år?

Man kunne også i den sammenhæng tage med i betragtningerne, at der jo er ganske mange udlændinge, der har været i Danmark i mere end 30 år, uden at blive danskere af den grund; end ikke deres børn ønsker at være danskere. Der er selvfølgelig nogle få, der er blevet godt integreret, men langt hovedparten er jo ikke blevet det, så derfor er mit spørgsmål til fru

Dorte Bennedsen: Hvor mange generationer er der i løbet af 22 år?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møller pegede på en række problemer, arbejdsløshedsproblemer og andre problemer, og jeg er ganske enig med hr. Helge Adam Møller i, at dem skal der gøres noget ved. Vi kan se på arbejdsløshedsstatistikkerne, at indvandrere og flygtninge har vanskeligt ved at få job i Danmark. Det skyldes efter min ganske bestemte overbevisning ikke kun sprogproblemer, selv om nogle har sprogproblemer, men skyldes også det danske samfunds lukkethed om sig selv. Men vi får jo rig lejlighed til senere på dagen at diskutere indenrigsministerens forslag til integration, som netop er fremsat for at sikre indvandrere og flygtninge muligheder i det danske samfund på lige fod med andre.

Så til spørgsmålene om statistik, og en venlig kollega stak mig et Storm P.-citater, som jeg godt kendte, men havde glemt: »Statistik er som gaslamper: de er gode at støtte sig til, men giver en ringe oplysning.« Og det mener jeg faktisk også om Danmarks Statistik her. Jeg kritiserer Danmarks Statistik for de forudsætninger, den lægger til grund. De laver da selvfølgelig arbejdet ordentligt, grundigt osv. – ikke et ondt ord om det – men de har indlagt nogle forudsætninger, som jeg er uenig i.

Jeg er ikke enig i, at f.eks. fertilitetsraten bliver ved at være lige høj, og det har jeg faktisk belæg for. Vi kan allerede se, at hos folk, der har boet her i mere end en generation, falder fertilitetsraten, så jeg synes ikke, det er rimeligt, at man i sådan en fremskrivning forudsætter, at den bliver ved med at være lige høj.

Jeg synes heller ikke, det er rimeligt, at man bliver ved med at sige, at uanset hvilken generation folk tilhører, er de indvandrere. Jeg erindrings – og det har nok været i statistikken for 1991 – at de havde fået indlagt nogle kriterier, så det var på et hængende hår, at den daværende statsminister, Poul Schlüter, var indvandrer. Han kunne lige akkurat snige sig igennem, fordi hans bedstemoder var dansk, eller hvad det nu var.

Jeg synes, vi skal sætte os ned, tænke os om og lade være med at have den skræk for, hvor folk i sidste ende kommer fra, hvad deres navne er, og spørge: Hvad har det danske samfund brug for? Hvad har vi gavn af?

Der er altså næppe noget menneske her i landet, der ikke, hvis vi graver tilbage, på et eller andet tidspunkt har udlændinge som forfædre. Det danske samfund og det nordiske samfund består af mennesker, der er kommet udefra, og det er dog gået helt godt. Jeg synes faktisk ikke, det er så ringe endda, hvad vi har præsteret i vore lande, og derfor er vi nødt til at spørge: Skal vi acceptere alle de forudsætninger, Danmarks Statistik lægger ind? Skal vi sige, at man bliver ved og ved og ved at være indvandrer? Hvis ens forældre, bedsteforældre eller oldeforældre er kommet hertil på et eller andet tidspunkt, er man fortsat indvandrer, uanset om man er tilpasset det danske samfund, føler sig som dansk og er født og båret her. Det er ikke rimeligt.

Dertil kommer så, at i Dansk Folkepartis definition af indvandrere er de tal, som jeg redegjorde for i mit første indlæg, jo ganske anderledes, for de taler kun om indvandrere fra Den Tredje Verden, mens statistikken taler om indvandrere fra hele verden.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Fru Dorte Bennedsen beskæftigede sig i sin tale meget med statistikken. I forespørgslen er der tale om Danmarks Statistiks analyse. Jeg vil gerne bede fru Dorte Bennedsen bekræfte, at hun er enig i den definition, som Nudansk Ord-bogs allernyeste udgave giver af begrebet.

Statistik forklares således, at det er en samling af tal, som repræsenterer fakta om forholdene i et land, en by og lign., at det er læren om indsamling, bearbejdning, repræsentation og analyse af talmæssige fakta. Er fru Dorte Bennedsen enig med mig i, at i denne efter min mening rigtige og eneste mulige forståelse af begrebet statistik, foreligger der slet ikke nogen statistik?

Danmarks Statistik, som har udgivet den, kalder det jo heller ikke en statistik. De kalder det et muligt udviklingsforløb, og der er da knagensparkemig – hvis man må sige det – en milevid forskel på en statistik, som altså konstaterer fakta, og en statistik, der går ud på fremskrivninger af en masse ting, som er rene gætterier op til nonsens.

Som sagt kalder Danmarks Statistik altså ikke selv sit arbejde for en statistik og ikke heller en analyse, således som forespørgerne i deres forespørgsel i dag har kaldt det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Dorte Bennedsen tager meget generelt afstand fra Danmarks Statistiks analyse. Hun generaliserede, at sådan noget statistik kan bruges efter forgodtbefindende. Det er det indtryk, man sidder tilbage med.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Dorte Bennedsen, om Socialdemokratiet tager afstand fra den vurdering af de økonomiske omkostninger, der er ved udlændinge i Danmark, som Økonomiministeriet har lavet for nylig. Der bygges man på fremskrivninger, på mindre kriminalitet i forhold til i dag og derfor på færre udgifter til retsvæsenet, på en lang række vurderinger af, at mange udlændinge, som i dag ikke er i arbejde, når de har været her i længere tid, vil komme i arbejde og betale skat i stedet for at være modtagere af overførselsindkomster osv.

Man laver fremskrivninger ud fra nogle meget optimistiske vurderinger. Vil fru Dorte Bennedsen med nøjagtig det samme citat, som hun brugte for et øjeblik siden, tage afstand fra den beregning? Jeg er ikke sikker på det, men det kunne være interessant.

Derudover synes jeg også, det er ærgerligt, at fru Dorte Bennedsen i den grad bliver ved med at forsøge at tale uden om de meget konkrete spørgsmål, der er stillet. Jeg skal kun nævne et enkelt af dem, for tiden er knap. Jeg spurgte helt konkret, om der ikke er en grænse for Socialdemokratiet for, hvor mange udlændinge der kan komme her til landet for at få en succesfuld integration af dem, der kommer, for når man hører fru Dorte Bennedsen her i dag, virker det, som om det er udgangspunktet, at jo flere udlændinge, der kommer til Danmark, jo bedre, og jeg synes som repræsentant for Dansk Folkeparti, at det er et skræmmende perspektiv, at en repræsentant for Danmarks for tiden største parti kan komme med sådan nogle meldinger her fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg må bede fru Dorte Bennedsen om at passe på med at angribe Danmarks Statistik for denne fremskrivning af det mulige udviklingsforløb. Når vi har denne debat i dag, er det faktisk, fordi Det Konservative Folkeparti ønskede at få nogle holdepunkter for, hvordan det kunne gå i fremtiden, og på den baggrund stillede jeg den 11. april i fjor følgende spørgsmål til bl.a. økonomiministeren: I hvilket omfang har forudsæt-

ningerne med hensyn til årlig indvandring, fertilitet og dødelighed hos indvandrerne i Danmark hidtil vist sig at holde stik i Danmarks Statistiks rapport for december 1991?

Da svaret kom – nu har jeg det ikke her på talerstolen – var konklusionen, at når det drejede sig om fødselshyppigheden, havde den vist sig at være større på de få år fra 1991 og frem til 1995-96, hvor man havde tal. Den har vist sig at være større end det højeste alternativ, og det er jo på den baggrund, at Danmarks Statistik har tænkt sig nøje om og analyseret tallene, før de kommer med denne fremskrivning, der lægger sig på en uændret høj fertilitet. Det vil jeg bare minde om.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Må jeg så sige, at jeg stoler i hvert fald mere på Danmarks Statistik, end jeg gør på regeringens forskellige økonomer i de forskellige ministerier, og det være sagt helt klart.

Men jeg vil også godt udforske fru Dorte Bennedsens syn på, hvad der egentlig skal ske fremover. Hvad skal der ske med den udlændingepolitik, som ifølge en bestilt måling fra LO i går offentliggjorde, at socialdemokratiske vælgere faktisk synes, at udlændingepolitikken er det største problem, Danmark har, og at det er det, man først og fremmest skal tage stilling til.

Nu kunne jeg jo høre, at Socialdemokratiets næstformand, Lene Jensen, udtrykte skuffelse over egne vælgere. Mor er ikke vred, mor er skuffet. Jeg vil godt høre, om fru Dorte Bennedsen har samme syn på den sag, eller om hun mener, at de i stedet skulle prøve at lytte lidt til, hvad der foregår blandt deres egne vælgere. Ikke sådan at forstå, at Dansk Folkeparti er ked af, at mange socialdemokrater er flyttet over til os, men sådan at forstå, at vi faktisk også betragter det her problem som et meget stort problem.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Arne Melchior spurgte mig, om jeg var enig med ham i de definitioner, som Nudansk Ordbog gav på statistik, og det er jeg selvsagt. Statistik er god at støtte sig til, når man har sådan en bagudrettet statistik; når den er fremadrettet, kan den måske være et pejlemærke, men så må man være meget omhyggelig med, hvad det er for nogle forudsætninger, man lægger ind. Det er i hvert fald ikke facts, det handler om, det er

et forsøg på at kigge i krystalkuglen og se, om man kan se noget i den.

Hr. Thulesen Dahl klandrede mig for, at jeg kritiserede Danmarks Statistik ganske generelt. Det er ikke sandt. Jeg går ind på nogle helt konkrete punkter i deres forudsætninger og siger, at de forudsætninger mener jeg ikke er rimelige at lægge ind. Danmarks Statistik siger jo også selv, at det skal vurderes ud fra forudsætningerne og derfor kan give en betydelig usikkerhed eller noget i den stil. Jeg mener ikke, at de forudsætninger er rimelige at lægge ind.

Så er det spørgsmålet om grænsen for, hvor mange vi kan modtage. Det minder mig om – nu kan jeg aldrig huske, om det er Dansk Folkeparti eller Fremskridtspartiet, der siger, at vi skal lave en kvote for, hvor mange flygtninge vi kan acceptere her i verden – men jeg vil gerne sige om dette at modtage udlændinge i Danmark, som gerne vil slå sig ned her af den ene eller den anden grund, at det nuværende niveau ikke er noget problem. Jeg kan se, at fru Pia Kjærsgaard ser meget forfærdet ud, men det overrasker mig ikke.

Det var jo meget fikst af fru Pia Kjærsgaard at tage udgangspunkt i Ishøj, som uden sammenligning er den kommune i landet, der har flest indvandrere og udlændinge. Det var også fikst ligesom at antyde, at det er det generelle over hele landet, at sådan ser det ud. Nej, hvis vi får grebet, og igen vil jeg henvise til integrationsloven, disse problemer fornuftigt an, er de ikke store. Det er klart, at Ishøj i henhold til den fordeling, der skal foregå efter integrationsloven, næppe tildeles yderligere mennesker af fremmed herkomst, for den har procentvis væsentlig flere end andre, men der er jo masser af steder.

Se på Ringkøbing, hvor vi fik bosnierne over, og hvor selv Fremskridtspartiets repræsentant sagde, at det da var godt, at vi fik en flygtningelandsby i Ringkøbing, for nu er de gledet ind, er blevet god arbejdskraft og er blevet et væsentligt bidrag til livet i Ringkøbing.

Hvis man har som udgangspunkt, at man vil gøre fremmede statsborgere i Danmark til et hovedproblem, råber selv guderne forgæves, men hvis man gider sætte sig ned og se lidt rimeligt på det her og sige: Ja, vi har nogle problemer, og hvordan løser vi dem? – og det drejer sig om beskæftigelse og andre ting – så vil man opdage, at det niveau, hvorpå vi får udlændinge ind her i landet, ikke er noget problem. Og der er jo faktisk gennem årene foreta-

get en del skærpselser på området, og med det niveau, vi kender i dag, er der ingen grund til at frygte problemet.

Formanden:

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning og derefter hr. Frank Dahlgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen så fik vi da konstateret, at Socialdemokratiet i Folketinget ikke mener, at det nuværende antal udlændinge i Danmark er noget problem. Sådan er dét. Men jeg har forstået det anderledes på den tidligere borgmester i Århus – den nuværende indenrigsminister – og jeg har forstået det anderledes på masser af de andre socialdemokratiske borgmestre.

Må jeg så spørge fru Dorte Bennedsen: Er det nuværende antal så antallet for, hvad Danmark kan acceptere? Og er den mulige fremskrivning heller ikke noget problem? For fru Dorte Bennedsen er jo meget lidt konkret.

Det eneste konkrete er, at Socialdemokratiet ikke betragter det nuværende udlændingetal som noget problem, og så fik vi da dét konstateret, men jeg tror, det vil overraske mange socialdemokratiske vælgere.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Fru Dorte Bennedsen kommenterede ikke mine oplysninger om, at Danmarks Statistik gennem økonomiministeren i et svar til Det Politisk-Økonomiske Udvalg har oplyst, at fertiliteten, altså fødselstilbøjeligheden, blandt indvandrere fra den tredje verden og deres efterkommere har holdt sig overraskende høj. Og det er jo det, der er baggrunden for, at man kommer med den fremskrivning, som man anser for den mest sandsynlige, og som viser, at der inden for de næste 20-22 år bliver tale om næsten en tredobling af antallet af indvandrere og efterkommere fra den tredje verden.

Selvfølgelig er der nogle gode ting i det, men der er altså også nogle problemer, og Folketinget skal jo prøve at tage problemerne op og helst tage dem op på forskud, så de ikke vokser sig store.

Har fru Dorte Bennedsen studeret statistikken og set, at hvor det i dag er sådan, når vi taler om 7-15-årige, altså børn i skolealderen, at på landsbasis er hver tyvende, altså 5 pct., et

barn fra den tredje verden med dets sproglige og kulturelle rødder i den tredje verden – med de problemer, det giver, også den berigelse, men altså også de problemer – er det om 20 år hver ottende i skolerne, dvs. 13 pct.?

Og disse børn er jo ikke jævnt spredt ud over landet. Fru Dorte Bennedsen kan ikke være uvidende om, at i landets største kommune, Københavns Kommune, er allerede i dag mere end 25 pct. børn med kulturelle og sproglige rødder i den tredje verden. Og her sker der altså en eksplosion som den sandsynlige udvikling, siger Danmarks Statistik, og det må fru Dorte Bennedsen forholde sig seriøst til.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er der gudskelov en hel del både her i huset og uden for huset, der har gennemskuet de lovforslag fra regeringen, som vi senere i dag skal behandle her – i den forstand, at de jo ikke vil nedbringe antallet af udlændinge, der kommer til Danmark. Det tror jeg ligger ganske klart.

Der er måske højest tale om 10-20 mennesker, hvis der overhovedet vil være en virkning, og det ligger jo godt i tråd med det, fru Dorte Bennedsen siger nu, nemlig at der efter Socialdemokratiets opfattelse slet ikke er noget problem med det nuværende antal udlændinge, der kommer til Danmark.

Men derfor vil jeg gerne spørge fru Dorte Bennedsen: Hvordan hænger det så sammen med, at da man skulle introducere over for offentligheden, at man nu virkelig ville komme med nogle udspil på udlændingeområdet, gjorde statsministeren det på den måde, at han sagde og gentog og understregede, at samlet set ville de udspil, regeringen nu kommer med, medføre, at der kommer færre udlændinge til Danmark?

Hvorfor siger statsministeren dét? Hvorfor forsøger han at give det indtryk, hvis Socialdemokratiet i virkeligheden mener, at der overhovedet ikke er noget problem med det nuværende antal udlændinge, der pr. år kommer til Danmark?

Formanden:

Så er det fru Dorte Bennedsen.

Og efter disse 19 korte bemærkninger tror jeg vi skal gå videre til næste ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Frank Dahlgaard var inde på, om jeg ikke synes, det er et problem, at i år 2020 vil hvert ottende barn være af udenlandsk herkomst eller have udenlandske rødder.

Jo, det er klart, at hvis vi i det danske skolevæsen får et stort antal børn, der ikke alene har udenlandske rødder, men som ikke er integrerede i det danske samfund, så giver det problemer med folkeskolen. Men den indsats, vi skal diskutere i dag, går jo netop ud på, at vi skal indføre sådanne vilkår og muligheder og instrumenter, at disse mennesker kan blive integreret i landet.

Og hvis det i øvrigt drejer sig om børn af tredje- eller fjerdegenerationsindvandrere, der er integrerede i samfundet, er de jo ikke noget problem for skolen, fordi de eventuelt er sort-hårede – det kan vi jo se at hr. Frank Dahlgaard faktisk også er – eller har et lidt fremmedklingende navn.

Det, det handler om, er, om de og deres familier er blevet integreret ordentligt sprogligt og kulturelt og har kendskab til det danske samfund. For så mener jeg ikke at de er noget problem.

Så det er altså også op til den indsats, vi vil gøre.

Og så til bemærkningerne om, at det er et stort problem for befolkningen, hvor mange vi modtager her i landet:

Det kan jeg på en eller anden måde godt forstå, når man – som jeg for nylig så på en af tv-kanalerne – ser en, der går rundt og spørger, hvor mange flygtninge der kommer ind, og der så er et rydeligt ungt og fornuftigt udseende menneske på Strøget, der siger: Jeg ved ikke helt, hvor mange flygtninge vi får, men vi får nok et sted mellem 40.000 og 45.000 om året! For tallene er jo blevet astronomiske, og det skyldes ikke mindst fru Pia Kjærsgaards indsats, og jeg hørte jo i dag fru Pia Kjærsgaard sige, at asylansøgere også er indvandrere, og det er jo vrøvl og vås.

Den tidligere indenrigsminister gav jo ordførerne mulighed for at samles i Indenrigsministeriet, og vi kunne stille alle de spørgsmål og bede om al den statistik – og hvad ved jeg – vi ønskede. Så lad os nu bruge de tal, vi har fået, og lade være med at bilde befolkningen ind, at vi får 40.000 asylansøgere ind om året.

Formanden:

Vi skal videre i ordførerrækken, for ordførerne skal jo også have ordet. Så vi går videre til fru Birthe Rønn Hornbech.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg må nok starte med at sige til dem, der er til stede her på den ene eller den anden etage, at jeg ikke vil være i stand til at holde underholdningen i gang så længe som forslagsstillerne og den forrige ordfører, som åbenbart også mente, at det havde noget med teaterstøtte at gøre.

Jeg må sige, at vi kom langt omkring, og det er både overraskende og beskæmmende for mig, at vi i et åbent folkestyre i 1998 skal høre, at det kan påkalde så mange lidenskaber, at der er kommet et stakkels stykke papir med nogle tal fra Dansk Statistik. For hvad er det, vi gør den ene gang efter den anden i det danske samfund? Det er jo at bede om prognoser for det ene og det andet for at have nogle pejlemærker for fremtiden. Og vi kan jo se forudsætningerne, og så kan enhver jo tro på dem eller lade være.

Og jeg føler, at vi ikke er kommet længere end dengang, da vi i Venstre i 1989 lavede vores første store oplæg og ikke turde tage fremskrivningerne med, fordi vi ikke ville have den usaglige debat, som vi altså nu, 9 år efter, skal høre igen.

Statistiktallene og forudsætningerne er kendt, og så kan enhver jo rette sig efter det. Og Storm P. har jo sagt, at ingen kan spå om fremtiden, så hvorfor hidse sig sådan op over dét? Næh, jeg vil hellere benytte lejligheden til at sige til ministeren: Hvis vi bare kunne få ærlige tal om fortiden og om nutiden, ville vi såmænd være utrolig glade.

For jeg har nogle gange i dagspressen kritiseret nogle af de svar, vi får i Folketinget, og nogle af de ting, der kommer frem i pressen. Og det er selvfølgelig ikke rettet mod ministerens person, men jeg vil godt her bønfalde ministeren om at få ærlige statistikker, hvor der ikke gemmes noget under gulvtæppet, sådan at vi kan få en ordentlig debat på baggrund af kendsgerninger. Det er det, som vi synes denne debat kan give anledning til.

Men det er klart, at uanset hvordan man mener at fremtiden vil arte sig, mener jeg at have ret i, at de prognoser, der var i 1991, allerede er overhalet af virkeligheden. Og under alle omstændigheder må vi sige, at når vi ser tilbage, kan vi i hvert tilfælde se, at udviklingen

er gået stærkere, end vi ønsker i Venstre, og det er derfor, vi har fremsat de forslag, vi skal diskutere i eftermiddag.

Vi mener fortsat, at det er utrolig vigtigt, at der i Danmark lovgives på en sådan måde, at tilstrømningen til Danmark kan styres, og vi er meget skuffede over, at regeringen slet ikke kommer ind på det i sine lovforslag, men det vender vi tilbage til i eftermiddag.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg var lidt overrasket over indenrigsministerens bemærkninger i det første minuts tid af hans tale, for indenrigsministeren sagde, at det, Danmarks Statistik havde lagt frem, var en hypotetisk fremskrivning – sådan kunne det måske gå, men det kunne også gå på en helt anden måde – og at regeringen ikke kunne basere sin politik på en mulig fremtidig udvikling inden for de næste 22 år.

Og det er jo nye toner fra regeringen, for hvis jeg har hørt og forstået det rigtigt, som regeringen siger vedrørende miljøpolitikken – f.eks. det, som miljøministeren siger vedrørende CO₂-problematikken – så siger den: Vi udleder mere og mere CO₂, og det kan være, at det medfører et skrækszenario: en stigende temperatur og en deraf følgende stigende vandstand i havene eller måske en istid osv. osv. Vi er ikke helt sikre på det, men hvis det går i den retning, må vi hellere allerede nu vedtage de ting, der er nødvendige for, at vi ikke ender i den situation i år 2020.

Og det her er jo nøjagtigt det samme: Det kan gå meget værre, end Danmarks Statistik siger, men det kan også gå meget bedre. Det er der ingen, der ved, men der er vel en tendens til, at det går meget værre, for som flere allerede har sagt: Allerede for 6 år siden havde Danmarks Statistik tre scenarier, og det værst tænkelige eller det, man kunne kalde skrækszenariet, sagde, at der om 22 år ville være 400.000 udlændinge fra den tredje verden i Danmark, og nu siger man, at det slet ikke passer, og at det værst tænkelige bliver 470.000.

Så noget skal der gøres. Og ingen kan jo komme og sige, at vi ikke gennem mange år har kendt konsekvenserne af den hidtil slappe og mangelfulde indvandrer- og flygtningepolitik, som flertallet i Folketinget har ført, for allerede i 1991 fik vi som sagt tallene fra Danmarks Statistik, og dengang var budskabet, at vi om 22 år let kunne have 400.000 etniske indvandrere

inde i Danmark, men som sagt siger man nu, at der bliver 70.000 flere.

Prognosen siger også, at den fortsatte indvandring fra mindre udviklede lande i løbet af de næste 22 år vil få det etniske mindretal til at vokse fra 172.000 til 470.000.

Det er næsten en tredobling – og det er ikke indvandrere fra de europæiske lande, jeg taler om; det er ikke nordboer, det er ikke EU-borgere, og det er ikke amerikanere og japanere; det er fra de »mindre udviklede« lande – fra knap 200.000 til knap en halv million!

Det betyder, at hver tolvte indbygger i Danmark om 22 år vil have sine kulturelle og sproglige rødder i den tredje verden, og det vil skabe store problemer for det danske samfund. Vi har allerede store problemer i dag, og tredobler vi antallet af indvandrere, bliver problemerne også tre gange så store.

Det er selvfølgelig ikke indvandrernes eller flygtningenes skyld, at et flertal i Folketinget igennem mange år har ønsket de meget liberale regler, vi har om flygtninge og indvandrere og familiesammenføring. Udlændingene har blot benyttet de lempelige regler, som flertallet har givet dem. Men vel skal vi være gode, men vi skal efter konservativ opfattelse ikke være tosegode.

Og skal vi undgå den eksplosion i antallet af indvandrere fra den tredje verden, må Folketinget hurtigst muligt vedtage de forslag, som bl.a. Det Konservative Folkeparti har fremsat: Vi må have fjernet reglen om, at flygtninge får livsvarigt ophold i Danmark allerede efter 3 år, og samtidig skal det retskrav, som de facto-flygtninge har på ophold i Danmark og senere livsvarigt ophold, væk.

Og får vi ikke vedtaget disse forslag snarest – sammen med de øvrige stramninger og ændringer af udlændingeloven, som den konservative folketingsgruppe har fremlagt sammen med Venstre, senest den 6. november og den 19. november sidste år – så vil prognosen uden tvivl blive til virkelighed, og sandsynligvis vil virkeligheden endda overgå prognosen.

Det Konservative Folkeparti ønsker ikke, at Danmark skal udvikle sig til et multietnisk samfund. Vi ønsker, at det danske samfund også i fremtiden skal være præget af den historie, kultur og religion og det sprog og de traditioner, som generationer af danskere før os har været med til at skabe, forme og viderebringe. Og vi ønsker, at alle indbyggere i Danmark skal

vedkende sig, at de og deres familier er en del af det danske samfund.

Den holdning betyder ikke, at vi skal være et lukket samfund, være os selv nok. Efter konservativ opfattelse skal vi stadig og i stigende omfang søge inspiration og fornyelse ved, at danskere i alle aldre i perioder søger udenlands for at arbejde eller for at uddanne sig. Og vi skal glæde os over de udlændinge, som i kortere eller længere tid kommer til Danmark for at holde ferie eller for at arbejde eller forske eller på anden måde bringe inspiration og fornyelse til landet. Og vi skal hjælpe flygtninge, der er på flugt og er reelle flygtninge, men den dag flugtårsagen er slut, skal vi ikke belønne dem med livsvarigt ophold, så skal vi hjælpe med at komme tilbage til eget land. Derfor vil jeg godt på vegne af Det Konservative Folkeparti og Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer

- at antallet af indvandrere, flygtninge og efterkommere fra mindre udviklede lande ifølge en analyse*) fra Danmarks Statistik i år 2020 vil udgøre knap 9 pct. af Danmarks befolkning, og
  - at disse indvandrere fra den 3. verden i løbet af de kommende 22 år vil vokse fra de nuværende 172.000 til godt 470.000 – næsten en 3-dobling,
  - at indvandrerandelen i skolealderen fra den 3. verden vil vokse fra 5,2 pct. i dag til 13,1 pct. i år 2020
- opfordrer Folketinget regeringen til at bremse denne udvikling ved at fremlægge de nødvendige love og bekendtgørelser samt ændre administrative forskrifter i overensstemmelse med de forslag, som Det Konservative Folkeparti og Venstre har fremlagt i løbet af november 1997 vedrørende en ændret udlændingepolitik, en ændret integrationspolitik og en særlig dansk indsats for hjælp i nærområder til fordrevne eller udrejste.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 41).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse. (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Hr. Arne Melchior havde bedt om ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Selv om jeg senere på dagen får lejlighed til at give CD's kommentarer til de papirer, som forespørgslen baserer sig på, synes jeg, jeg er nødt til at anholde, at hr. Helge Adam Møller var for bastant i sin påstand om, at Danmarks Statistik skulle have udtalt noget som helst om, hvor mange der vil være – det var tallet 470.000 – fra mindre udviklede lande i år 2020.

Det har Danmarks Statistik ikke sagt, at der vil være. Det kan de overhovedet ikke udtale deres mening om, men de har lavet en fremskrivning på basis af kendte figurer, af kendte tal. Vi skal ikke skyde Danmarks Statistik, som jeg i øvrigt ikke har noget at bebrejde, noget i skoene. De har ikke sagt, at der vil være 470.000 i år 2020, og derfor skal man ikke basere hverken sit forslag til vedtagelse eller sin tale i øvrigt på en sådan påstand, som ikke er fremsat.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det, der bringer mig op, er bare hr. Helge Adam Møllers bemærkning om, at det er danskere før os, der har været med til at skabe Danmark og dansk kultur. Man skal ikke have læst meget dansk historie for at kunne se, at der har været mange andre, som var af fremmed herkomst, med til at skabe det, og det er jeg ret overbevist om, at hr. Adam Møller godt ved noget om: f.eks. en Oehlenschläger, en Weise.

Når vi skal vise noget flot dansk frem til fremmede, der kommer til vores land, og dronningen inviterer, så går man i Det Kgl. Teater, og så hører man Weises musik. Det synes jeg er vidunderligt. Derfor vil jeg spørge hr. Helge Adam Møller: Hvor få af fremmed herkomst synes De Konservative skal kunne komme, før det bliver et problem?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det kan der jo ikke sættes tal på. Det ved hr. Henrik Svane godt. Det er umuligt, og det har vi aldrig nogen sinde gjort i vores forslag. Men

*) Ordet »analyse« er senere ændret til »fremskrivning«, se side 3231.

vi gør det krystalklart, at det er en grundlæggende konservativ holdning, at mennesker, der er reelle flygtninge, som opfylder FN's flygtningekonvention, og som kommer til Danmark, skal have asyl og opholdstilladelse i Danmark, og vi skal hjælpe dem, og vi skal hjælpe dem bedre, end vi gør i dag, ingen tvivl om det.

Men vi vil ikke under nogen omstændigheder være med til at gøre dem til indvandrere i det danske samfund, hvor de får livsvarigt ophold. Vi vil hjælpe dem og hjælpe dem godt, så længe de er på flugt, men den dag flugtsårsagen er væk eller borgerkrigen er slut i deres eget land, så vil vi hjælpe dem tilbage, så de kan være med til at genopbygge det land. Det er derfor, vi ikke vil være med til at give de 18.000 bosniere livsvarigt ophold. Det er derfor, vi synes, det er forkert, at man har givet 7.000 somaliere livsvarigt ophold i Danmark i stedet for at sige: I samme øjeblik situationen er der, skal I vende tilbage og genopbygge jeres eget land.

De radikales politik går ud på at gøre flygtninge til indvandrere. Vores politik er at hjælpe mennesker i nød og hjælpe dem tilbage og ikke give dem livsvarigt ophold i Danmark.

Formanden:

Så har jeg noteret følgende korte bemærkninger: Hr. Bjørn Elmquist, fru Dorte Bennedsen, hr. Henrik Svane, hr. Arne Melchior og hr. Søren Søndergaard. Mon ikke vi kan tage dem alle sammen under ét og så give hr. Helge Adam Møller lidt længere svartid.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil godt interessere mig for den del af debatten, som handler om det multietniske, altså en kulturel mangfoldighed, eller hvad vi skal kalde det. Ordet multietnisk er der måske ikke så mange, der kan opfatte positivt. Men jeg vil godt bede hr. Helge Adam Møller forholde sig til det og forklare, hvorfor han i den grad virker skræmt over en integration, en påvirkning, en deltagelse af folk, der kommer andre steder fra.

Jeg har faktisk en udenlandsk baggrund. Min tip-tip-tip-tipoldefar kom hertil fra Gotland i 1621, og jeg er helt overbevist om, at der er masser af folk her til debatten og der er masser af danskere med multietnisk baggrund. Hvad med alle huguenotterne, der kom hertil fra Frankrig og slog sig ned omkring Fredericia? Hvor slemt er det, at man har en multietnisk

baggrund, og hvad er det dog for en jomfrunalsk forskrækkelse, som man fornemmer hos Det Konservative Folkeparti i denne henseende?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møller gav udtryk for, at Det Konservative Folkeparti gerne vil hjælpe flygtningene tilbage, når tiden er inde til det. Det lyder jo for så vidt smukt. Jeg er helt overbevist om, at det er der mange flygtninge, der også gerne vil.

Men man skal jo lige gøre sig klart, at det f.eks. for chilenerne varede 17 år, inden tiden var til det. Så man må gå ind i nogle overvejelser. Er det rimeligt at forvente, at flygtninge efter 17 års ophold i Danmark, hvor de har sat børn i verden, der er født som danske, skal vende tilbage? Det er den ene side af det.

Men midt i alle disse smukke ord om gerne at ville hjælpe, må jeg jo notere mig, at Folketinget for nogle år siden skulle tage stilling til at forbedre den ordening, der gjorde det muligt for flygtningene at repatriere. Beløbet blev hævet fra 5.000 til 15.000 kr. pr. voksen person, der skulle vende hjem, for at have noget i hånden til overhovedet at kunne eksistere den første tid. Det var en stigning fra 5.000 til det formidable beløb af 15.000 kr., der skal bruges, når man skal vende hjem til al den usikkerhed. Det Konservative Folkeparti stemte ikke for forslaget.

Så jeg giver ikke meget for pæne ord, når der ikke er nogen realiteter bag dem.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det er bare ganske kort. Vi skal jo senere i dag krydse klinger på andre spørgsmål inden for det samme tema.

Når hr. Helge Adam Møller siger, at Det Konservative Folkeparti ikke vil være med til at gøre Danmark til indvandrerland, vil det så betyde, at det forslag om 7 års midlertidigt ophold, før man kan få fast opholdstilladelse, som ligger i beslutningsforslaget fra V's og K's side, ikke skal opfattes, som det er skrevet? Skal der slet ikke være mulighed for fast opholdstilladelse?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg hørte med tilfredshed den konservative ordfører sige, at personer, medmennesker, der

er kommet hertil, og som opfylder konventionskravene til at være anerkendte flygtninge, skal vi tage godt imod. Det lover godt for den debat, vi skal have i eftermiddag.

Men så kommer der det med tilbagesendelsen. Efter hvor mange år skal der ifølge hr. Helge Adam Møllers opfattelse tilbagesendes? Han siger: når forudsætningen for, at flugten i sin tid blev nødvendiggjort, ikke længere er til stede.

For det første: Hvem kan afgøre det med stærk sikkerhed?

For det andet: Hvorfor sendte vi ikke – nu nævner jeg to navne ud af 20.000 mulige – Raquel Rasterni, forrige generations Birthe Kjær, tilbage? Hun kom som flygtning som lille barn hertil. Hvorfor sendte vi ikke Sam Besekow tilbage? Han blev ledende dramaturg ved Det Kgl. Teaters skuespilscene. Hvorfor sendte vi dem ikke tilbage?

Ville hr. Helge Adam Møller mene, at Danmark havde været stillet bedre, hvis vi havde sendt sådanne mennesker tilbage?

Kan hr. Helge Adam Møller opstille, efter hvor mange år dette tilbagesendelseskrav måske bortfalder?

Og så vil jeg endelig gøre opmærksom på første pind i vedtagelsen, som taler om en »analyse« fra Danmarks Statistik. Danmarks Statistik kalder ikke selv sit arbejde for en analyse, men for en »fremskrivning«. Så der må have indsnæget sig en megafejl ved udarbejdelsen af dette forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg blev også forundret over hr. Helge Adam Møllers indlæg, fordi hr. Helge Adam Møller så kraftigt understregede, at folk altid skulle kunne sendes tilbage, når mulighederne for det var til stede. Det er jo en ændring af den konservative politik. Den konservative politik, som fremført mange gange herinde, har været, at der skulle være en 7-års-regel, og derefter skulle man ikke længere kunne sende folk tilbage. Men jeg forstår, at Det Konservative Folkeparti eller i hvert fald Det Konservative Folkepartis ordfører opdnet af debatten her har ændret partiets holdning.

Så har jeg to helt konkrete spørgsmål til den konservative ordfører:

Jeg forstår, at det er et helt særligt problem, hvis folk kommer fra uudviklede lande. Det er specificeret ud i forslaget til vedtagelsen, og derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge den

konservative ordfører: Er det sådan, at folk, der kommer fra uudviklede lande, er specielt uudviklede? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på.

For det andet: Jeg kunne godt tænke mig at spørge den konservative ordfører, som synes, at det er et kæmpe problem for Danmark, at der måske er 13 pct. med efterkommere og efterkommere og efterkommere, der er udenlandske statsborgere: Hvordan forholder det sig i andre sammenlignelige lande? Er der andre sammenlignelige lande i Europa, hvor det antal er væsentligt lavere? Og i så fald hvilke?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Der fik jeg vist trådt på nogle ømme tæer, men det er jo godt, der kommer nogle reaktioner.

Først til hr. Søren Søndergaard: Er folk fra mindre udviklede lande specielt uudviklede? Næh, men de er anderledes udviklede end eksempelvis en svensker og en nordmand og en englænder i forhold til at bo i det danske samfund. Sådan er det nu engang.

Det er fuldstændig som med danskere. Hvis en dansker skulle slå sig ned i Somalia, ville det typisk for en dansker eller en dansk familie være langt sværere at tilpasse sig det liv, den kultur, den geografi og det klima, de har i Somalia, end hvis det var i Frankrig eller Schweiz eller Finland, for vi er hinanden mere nærtstående, har nogenlunde den samme kultur og baggrund, og sproget ligner hinanden. Det gælder ikke finsk, men de øvrige sprog. Selvfølgelig er det sværere, jo mere forskellig kulturen er. Det betyder da ikke, at man er mere eller mindre udviklet, men det betyder, at man er forskelligt udviklet.

Så har mange og senest hr. Søren Søndergaard været inde på, om vi vil afskaffe den 7-års-regel, som vi har opstillet i vores egne forslag, hvor vi gang på gang siger, at udlændinge, der kommer til Danmark og får asyl, tidligst efter syv år skal have mulighed for at få fast ophold eller livsvarigt ophold i Danmark.

Nej, men det ved enhver i dette Folketing, og det står jo i forslaget til vedtagelse, hvor vi henviser til forslaget af 6. november, hvor det er gentaget, at vi ønsker, at en flygtning, der har fået opholdstilladelse i Danmark, tidligst kan få livsvarigt ophold efter syv år, og det forudsætter ikke alene, at man har været her i syv år, men også, at man har benyttet de syv år til at lære dansk, er blevet velintegreret og har gjort

en aktiv indsats for at tilpasse sig det danske samfund, og så kan man for øvrigt også blive dansk statsborger.

Så spørger hr. Bjørn Elmquist, hvorfor jeg er så skræmt over de mange udlændinge. Jeg er ikke skræmt, men jeg bliver skræmt, hvis der bliver rigtig, rigtig mange udlændinge, som kommer fra meget, meget forskellige dele af verden i forhold til den kultur og den tradition, vi har i Danmark, for det kan jeg jo se allerede har skabt nogle store problemer i det danske samfund til dags dato, og de problemer bliver altså ikke mindre, hvis det bliver en tre- eller firedobling.

Jeg erkender da fuldt ud, at polakker, ungare, hollændere, svenskere, finner og andre, der igennem de sidste 300-400 år er kommet til Danmark, har givet Danmark utrolig meget godt, ligesom danskere, der er udvandret til USA og andre steder, har ydet en god påvirkning dér. Men her er der tale om, at hvis vi ser på Danmark i de sidste 300-400 år, er der måske kommet en halv million i løbet af disse år, og det har været en successiv, langsom indvandring. Pludselig oplever vi en eksplosion, hvor vi i løbet af nogle få år går fra knap 200.000 mennesker til en halv million, der kommer hertil fra helt andre verdensdele. Det giver problemer. Det er altså at lukke øjnene og ikke se kendsgerningerne i øjnene, hvis man tror, det ikke giver problemer.

Og så kun til fru Dorte Bennedsen: Hvad med chileneren, der har ventet i 17 år? Jamen chileneren skal klart og tydeligt, som vi altid har foreslået det, have mulighed for at få livsvarigt ophold i Danmark efter syv år, under forudsætning af at vedkommende opfylder alle de krav, som jeg nævnte før, har ydet en aktiv indsats i de syv år, har lært sproget, har integreret sig og har forsøgt at komme ud på arbejdsmarkedet. Så er der en mulighed for at blive dansk statsborger og for at få opholdstilladelse, men at belønne alle med det efter tre år er fuldstændig urimeligt, og det er at gøre flygtninge til indvandrere. Det vil vi ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

De mindre udviklede lande, hvorfra det er så svært at tilpasse sig, når man kommer til Danmark, er f.eks. en række latinamerikanske lande, hvor man vel har den samme kultur som i Danmark, nemlig den kristne kultur. Det er

f.eks. Cypern, det er også et fantastisk fremmedartet land, hvor vi overhovedet ikke kan forstå, hvad der foregår. Så jeg må indrømme, jeg forstår ikke hr. Helge Adam Møllers argument.

Men der var et spørgsmål, som jeg stillede hr. Helge Adam Møller: Er det et specielt problem for Danmark, at der ifølge denne prognose vil være 13,7 pct. indvandrere eller efterkommere af efterkommere af indvandrere i Danmark i år 2020? Er det et specielt problem for Danmark, eller er det mere eller mindre det samme i alle andre sammenlignelige lande plus/minus en trækolængde, fordi det afspejler den internationalisering, den globalisering af samfundene, som sker?

Eller sagt på en anden måde: Er det en bestemt udvikling i Danmark, som hr. Helge Adam Møller og Det Konservative Folkeparti kæmper imod, eller er det simpelt hen verdens gang?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil godt forlænge den linje lidt netop med hensyn til spørgsmålet om, hvordan man forholder sig til fremmede, for vi lever i en verden, hvor alle har en helt anden fornemmelse af, hvordan fremmede kulturer og folk i fjerne lande lever – nogle har besøgt dem, nogle har været der som turister, og andre har set dem i fjernsynet eller på anden vis – så jeg vil høre, om ikke hr. Helge Adam Møller kunne være enig i følgende betragtning:

Mon det kulturchock, som nogle føler, når de møder en fra f.eks. Somalia, er fast meget større i dag end det kulturchock, som ret meget bønder på Fredericiaegnen følte, da der kom huguenotter fra et så fjernt sted som Frankrig? De havde jo aldrig før set noget, der mindede om det. Er der ikke noget i internationaliseringen, som hr. Søren Søndergaard netop lagde op til, som gør, at vi må have et anderledes robust forhold til det end det, som jeg måske nok lidt drillende, men alligevel, synes jeg, rammende – det fik også hr. Helge Adam Møller til at reagere – kaldte et jomfrunalsk forhold?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg glemte hr. Arne Melchior, der før havde en helt rigtig bemærkning om, at vi i det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat – og det er mig, der har skrevet det – er kommet til at skrive

»analyse«, og det er et forkert udtryk, for det er en »fremskrivning«.

Nu kender jeg ikke forretningsordenen godt, men hvis det kan ændres ved, at jeg her siger det, burde ordet være fremskrivning. Jeg ved ikke, om jeg skal fremsætte et helt nyt forslag til vedtagelse, eller om det bare kan føres til protokols, at det skal forstås sådan, at ordet analyse erstattes af ordet fremskrivning, for det er det, der står i skrivelsen fra Danmarks Statistik. Det var ikke med vilje, vil jeg sige til hr. Arne Melchior, det var sådan en almindelig lapsus.

Og så til hr. Søren Søndergaard, der nævner lande i Latinamerika og spørger, om de er mere eller mindre udviklede. Jeg har anvendt udtrykket mindre udviklede, fordi man bruger dette udtryk i fremskrivningen fra Danmarks Statistik, men jeg gjorde før opmærksom på, hvordan jeg opfattede spørgsmålet om at være uudviklet eller ikkeudviklet. Man kan være udviklet på mange forskellige måder, men jeg har for et par år siden været i Bolivia bl.a. sammen med hr. Bjørn Elmquist og Finansudvalget og også i nogle andre lande i Sydamerika, og de er anderledes udviklede, end vi er i Nordeuropa. Det gælder ikke bare danskerne.

Der vil være langt, langt større problemer med at integrere en typisk højlandsfamilie fra Lapazområdet i Bolivia i Nakskov, Helsingør eller København, end der ville være, hvis det var bosniere, og der vil være større problemer med at integrere en bosnier i det danske samfund end med at integrere en svensker. Sådan er det bare. Jeg beskriver fakta, som de er. Det betyder ikke, at det ikke kan lade sig gøre, men det er svært, og selvfølgelig bliver det sværere og sværere, jo større mængde der kommer.

Det er det problem, som nogle siger kan løses, og at det er en berigelse. Ja, det kan være en berigelse i nogle tilfælde, men det kan også være noget, der nærmest kvæler, fordi antallet er så stort. Det kvæler det, der burde være en berigelse. Det kan vi bare se med alle de problemer, som vi har i øjeblikket, og det må alle erkende. Der er problemer med boliger, med skoler, med kriminalitet, og bliver antallet tre gange så stort, er der også meget, der taler for, at problemerne også bliver tre gange så store.

Det synes vi ikke er en god udvikling. Det vil vi godt søge at hindre og så nøjes med at hjælpe dem, der virkelig skal hjælpes, og hjælpe dem tilbage den dag, situationen muliggør det.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Søren Søndergaard, vil jeg lige sige til hr. Helge Adam Møller, at vi klarer problemet med forslaget til vedtagelse ved at lave en rettelse og uddele et nyt blad, hvor vi skriver »omtrykt«.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu kan jeg høre på adskillige ordførere, og jeg kan også se det på de notater, de sidder med, at det er folkeudgaven af Danmarks Statistiks papirer, de har. Men hvis man tager den lidt mere grundige udgave, kan man f.eks. se forskellige definitioner. Der er definitioner på, hvilke lande der går som de udviklede lande, og hvilke lande der går som de uudviklede lande.

Det synes jeg er meget interessant, for der står:

»Mere udviklede lande består af alle europæiske lande eksklusive Tyrkiet, Cypern, Aserbajdsjan, Usbekistan, Kasakhstan, Turkmenistan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Georgien og Armenien. Desuden indgår landene USA, Canada, Japan, Australien og New Zealand i FN's afgrænsning af mere udviklede lande. Mindre udviklede lande omfatter alle øvrige lande.«

Det er sådan set meget interessant i forhold til denne diskussion.

Jeg synes også, det er interessant, at hr. Helge Adam Møller har været i Bolivia og har fundet en eller anden højlandsbonde, som han kan konstatere at det vil være vanskeligt at integrere i det danske samfund. Jeg er da enig. Det er da fuldstændig rigtigt, man kan finde en højlandsbonde i det bolivianske samfund, som er svær at integrere i Danmark, præcis ligesom man kan finde bønder i Polen, som vil være vanskelige at integrere i det danske samfund, eller ligesom man kan finde folk i Spanien, der kan være vanskelige at integrere i det danske samfund. Derimod er der ikke specielle problemer med at integrere byboer, uddannede folk fra storbyerne i Latinamerika f.eks., i det danske samfund. Hvad skulle de specielle problemer være i det?

Jeg synes bare, hr. Helge Adam Møller understreger den kendsgerning, at det at skelne mellem uudviklede og udviklede lande er absurd. Det, det handler om, er, hvilken placering man har inden for de forskellige lande. Det er også et udtryk for internationaliseringen og

globaliseringen, at man ikke længere kan dele verden op på den måde, som hr. Helge Adam Møller gør. Hr. Helge Adam Møller lever desværre i fortiden.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er i hvert fald rigtig, at jeg har levet i fortiden i de sidste 55 år, men jeg agter så at leve i fremtiden i de næste 45. Men med hensyn til integration kun én ting, for det kan vi ikke blive enige om, men det er altså svært. Jeg kan da bare som gammel jyde nævne, at det såmænd er svært for en god vestjyde at blive integreret i København, og det er derfor, at de fleste vestjyder bor dér, hvor de har det bedst.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15 med fru Anne Baastrup som ordfører.

Mødet udsat kl. 12.11

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges

Anne Baastrup (SF):

Debatten om Danmarks Statistiks tal udviklede sig før frokost, så det blev til en blanding af generel flygtningepolitik og tal. Nu har jeg det sådan, at jeg har utrolig svært ved at gennemskue statistikker, men én ting har jeg dog forstået af de to tabeller, der var til debat: Det er forudsat, at fortiden fortsætter i fremtiden.

Med andre ord: De mange forskellige konflikter, der har været i vores nærømråder, samt den forfærdelige borgerkrig, vi har oplevet her i vores egen del af verden, forventes at finde sted på den ene eller den anden måde også i de kommende år.

Det håber jeg ikke. Jeg håber ikke, at vi også fremover skal være vidner til, at mennesker sendes på flugt. Jeg håber, at det tal på 26 millioner internt og eksternt fordrevne mennesker, der nu er på globalt plan, ikke også vil eksistere i år 2020.

Men hvis det sker, må vi i Danmark som et af de rigeste lande i verden være parat til at

afhjælpe det. Desværre vil Danmark nok ikke få lov til at hjælpe disse mennesker. Det handler om det Fort Europa, der er ved at blive opbygget, som bl.a. skyldes Danmarks tiltræden af Schengensamarbejdet, og hvor vi om kort tid vil kunne se, hvordan de ydre grænser forstærkes, og hvor mennesker venter i grufulde flygtningelejre i vores nærømråde. Husk fjernsynets afsløring af, hvorledes Letland opsamler flygtninge med henblik på tilbagesendelse og lader dem vente under kummerlige forhold.

Det handler om, at EU har etableret visumtvang over for stort set alle de lande, hvor man kan forvente, at der opstår flygtningestrømme. Vi ser nu, at ministrene i EU's råd for retlige og indre anliggender ønsker at opbygge kontrolsystemer, så fingeraftryk og måske også DNA-test hurtigt kan køre igennem systemet med henblik på sikker identifikation osv., alt sammen tiltag, der forleden fik indenrigsministeren til i Retsudvalget klart at give udtryk for, at antallet af flygtninge med de nye tiltag helt sikkert vil falde generelt i EU-medlemslandene.

Så de borgerlige kan tage det helt roligt. Danmarks Statistiks tal holder ikke, når EU's udvikling inden for det retlige samarbejde overgår til et overstatsligt samarbejde med gennemførelsen af Amsterdamtraktaten. Så sættes der turbo på denne udvikling, og skulle der komme både flygtninge til Italien, lukkes de indre grænser med det samme, indtil Italien lærer at sende flygtningene hjem. Med andre ord: Af de formodede godt 230.000 indvandrere og flygtninge, der på baggrund af de hidtidige erfaringer kan forventes at ankomme til Danmark, sådan som jeg i hvert fald forstår tabellerne, vil mange simpelthen ikke få lov.

En anden forudsætning, som Danmarks Statistik har lagt til grund, er, at fertiliteten hos flygtninge og indvandrere fortsat vil være på samme niveau. Det er tilsvarende en forudsætning, der vil kunne anfægtes, men det kræver initiativer fra det danske Folketing, det kræver integration i det danske samfund, og det kræver, at der bliver plads på arbejdsmarkedet også for kvinderne.

Tænk på, at den tidligere, borgerlige regering har haft den kulturelt betingede danske sær egenhed: Den har ladet stå til, hvad angår enhver form for integrering. Tænk på, at vi først i det herrens år 1997 skal se et lovforslag om integration. Tænk på, at vi først i 1995 vedtog loven om ligebehandling på det danske arbejdsmarked.

Så vidt jeg kan forstå, når jeg taler med unge kvinder af anden etnisk herkomst, ser de sig selv som unge danskere med de normer og forventninger til uddannelse og arbejde, som mine unger har. De vil gerne leve i Danmark og gør sig mange anstrengelser. De ønsker at leve som moderne mennesker i et moderne samfund, hvor man ikke får mange børn af hensyn til sin alderdom. Den forudsætning har Danmarks Statistik ikke kunnet inddrage, for den viser sig først om nogle år, når disse kvinder kommer i den fødedygtige alder.

Kort sagt, jeg tror, de borgerlige kan tage det helt roligt, og hvis de stadigvæk er nervøse, så se på de forslag, der skal behandles fra regeringens side i eftermiddag. Den danske regering er villig til at tilsidesætte konventioner for at imødekomme råberiet fra højre side.

Henrik Svane (RV):

I Det Radikale Venstre deler vi ikke den frygt for de mange, der vil oversvømme landet, som visse ordførere har givet udtryk for her i formiddag i starten af debatten, og at det efter generationer stadigvæk vil kunne registreres, at de er fremmede, al den stund historien viser os, at når man har været været her et stykke tid, tillægger man sig landets normer i så stort omfang, at man til sidst næsten går i ét med tapetet. Når dertil kommer, at vi jo i eftermiddag skal tage hul på en forhåbentlig saglig og faglig debat om integrationsloven, tror jeg, vi vil komme ned i substansen og dér krydse klinger, selvfølgelig på holdninger.

Jeg bryder mig ikke om, at Dansk Folkeparti taler om danskerne som én bred masse. Jeg taler mere om befolkningen, og befolkningen har forskellige holdninger, og jeg er glad for at kunne konstatere, at den danske befolkning ikke ét hundrede procent deler Dansk Folkepartis holdninger.

Jeg vil fortælle en lille historie om en oplevelse, jeg havde i mit eget hjem for nylig, hvor vi sad og sang nogle sange. En sang, som jeg i mange år ikke har villet synge, er »Elefantens vuggevise«, fordi den linje, der hedder: »I morgen får du en niggerdreng, og ham skal du bruge som rangle«, har jeg taget afstand fra i mange år og har ikke villet synge den for mine børn.

Men i takt med at opdrage børnene og gøre dem opmærksom på forskellighederne havde vi så taget fat i den for en 14 dages tid siden. Samme aften kom Jacob, som er 8 år, begejstret ud og skulle have børstet tænder og sagde: »Far,

nu kommer der sne«. Det er stor lidenskab for mine børn at se på vejrudsigten især i denne tid, hvor de har ventet på at få brug for skøjterne og de nyindkøbte ski.

Jeg fandt ud af, at det var Maria Hørby, som var kommet med den vejrudsigt, og min Jacob var utrolig glad for hende. Det udløste så en diskussion om forskellighed. Vi kom til at tale om den måde, vi omtaler fremmede på, om man må kalde et menneske, der kommer fra den afrikanske kultur, neger, sort, black osv. Det var meget fint, indtil Jacob pludselig sagde: »Jamen far, hun er da ikke neger«. Så sagde jeg: »Hvorfor er hun ikke det?«, og Jacob svarede: »Jamen hun taler jo dansk«. Det giver mig fortrøstning.

Jeg tror, at i takt med tiden udvikler vores samfund en større lydhørhed og interesse for forskellighed. Så vil vi se et samfund, der udvikler sig fast forankret i en dansk tradition, som til alle tider har været påvirket af strømninger, der er kommet til os udefra, og strømninger, som vi selv har været med til at optage, når vi i nysgerrighed og i respekt for det fremmede er rejst ud for at se verden under andre himmelstrøg.

Derfor kan jeg selvfølgelig klart sige, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte de fremsatte forslag til vedtagelse og vil stemme imod.

Tom Behnke (FP):

Forespørgselsdebatten her handler om noget så vigtigt som udviklingen i antallet af udlændinge i Danmark. Vi ved jo, at regeringen igen og igen har fiflet med tallene for at få det til at se ud, som om regeringens politik betyder, at der kommer færre udlændinge til Danmark, men det er jo ikke tilfældet. De tal, som regeringen fremlægger, er for så vidt korrekte nok i sig selv, men sandheden er, at tallene kun er en del af det samlede billede.

Regeringen benytter sig af forskudte opgørelsesperioder, så det hele tiden ser ud, som om tallene er faldende, selv om de måske endda er stigende. Regeringen fremlægger kun nogle af tallene, så det ser ud, som om der kommer færre asylansøgere til Danmark, og sådan kunne jeg blive ved.

Det er fup, og det er pinligt, at regeringen ikke tør sige sandheden til befolkningen, men man kunne jo undre sig over, om det måske ikke er, fordi regeringen ved, at hvis sandheden kom frem, ville regeringen blive udskiftet med andre partier, som er indstillet på at gennemfø-

re de reelle og nødvendige opstramninger af udlændingeloven.

Sagen er jo, at selv om Fremskridtspartiet for år tilbage blev kaldt både racister og det, der er værre, fordi vi påpegede, at udviklingen i antallet af udlændinge ville være stigende, ved vi i dag, at vi desværre fik ret, og ikke nok med, at vi fik ret, tallene er faktisk blevet større end dem, vi oprindeligt havde spået om, og alligevel sidder regeringen tilbage. Vi ser, hvordan det store regeringsparti, Socialdemokratiet, med fru Dorte Bennedsen i spidsen synes, at det er et helt passende antal, vi har fået, og egentlig ikke synes, der er nogen grund til at gøre så meget ved det.

Det lyder lidt hult, når ministeren går ud og siger, at de lovforslag, der er blevet fremsat, vil betyde, at der kommer færre udlændinge til Danmark, samtidig med at det store regeringsparti mener, at de nugældende spilleregler er helt fine, og at det nugældende antal er helt i orden.

Vi ved, at antallet af udlændinge i Danmark stiger og stiger, og det selv om ganske mange udlændinge hvert eneste år opnår at få dansk statsborgerskab og dermed ikke længere indgår i statistikken over udlændinge i Danmark. Vi har flere gange fra talerstolen i dag fået oplyst, og det er jo korrekt nok, at prognosen viser, at der vil være tre gange så mange udlændinge fra tredjeverdenslande i Danmark i år 2020, og det vil alt andet lige give en række problemer. Allerede i dag ser vi, hvordan der er problemer med udlændinge, ikke så meget udlændinge i sig selv, men mere det, at der er kommet så mange på så kort tid. Det er det, der giver problemerne, ikke udlændinge i sig selv.

Vi ser, hvordan der er problemer med både vold og tyverier. Vi ser, hvordan der er problemer med at få børnene ind i skolerne. Vi kan se, at der i ganske mange klasser er en overrepræsentation af ikkedansksprogede elever, og det er ikke hensigtsmæssigt hverken for de danske børn eller for de udenlandske børn. Alt andet lige vil det betyde, at de danske børn ikke lærer så meget, som de ellers kunne lære, og det betyder, at de udenlandske børn får ganske svært ved at blive integreret. Hertil kommer selvfølgelig hele den økonomiske belastning, det er.

Jeg har også siddet og kigget lidt på tallene i forhold til, hvor mange vi egentlig giver dansk statsborgerskab. Det er også et tal, som er ganske interessant, ikke mindst fordi vi ved, at

antallet af udlændinge, som får dansk statsborgerskab, ikke længere indgår i statistikken over udlændinge i Danmark.

Hvis vi f.eks. tager udgangspunkt i 1979, er der til dato tildelt over 70.000 udlændinge dansk statsborgerskab, og hvis det fortsætter med den årlige tildeling af statsborgerskaber, som der i øjeblikket er, vil der i år 2030 være omkring 300.000 udlændinge, der har opnået dansk statsborgerskab.

Men spørgsmålet er: Vil udviklingen fortsætte stabilt, som det er forudsat, når man regner sig frem til, at der vil være over 300.000 udlændinge, der har fået dansk statsborgerskab? Der er sådan set ingen grund til at holde sig til den lave fremskrivning, for hvis man ser på fremskrivningen af tildelingen af danske statsborgerskaber over årene siden 1979, vil man opleve, at der hvert eneste år har været en stigning i antallet af tildelinger af danske statsborgerskaber.

Den laveste stigning har været på 9 pct., og hvis man lægger den faktor ind i beregningerne, at der hvert år vil være en stigning på 9 pct. i antallet af udlændinge, der opnår dansk statsborgerskab, vil man i år 2030 nå op på et helt andet tal, nemlig at der er 1,4 millioner udlændinge, der har opnået dansk statsborgerskab.

Allerede nu er der jo steder i Danmark, hvor de fremmede faktisk er i så stort tal, at de har erklæret området for et danskerfrit område. Det er selvfølgelig helt utilfredsstillende, og den udvikling vil vi i Fremskridtspartiet ikke være med til. Derfor er det nødvendigt med nogle ganske alvorlige opstramninger på dette område, og vi er fra Fremskridtspartiets side indstillet på at støtte såvel forslaget fra Venstre og De Konservative som forslaget fra Dansk Folkeparti.

Søren Søndergaard (EL):

Vi skal jo diskutere, om det i sig selv er et problem, at vi i Danmark har folk, hvis forældres forældres forældre er født i et andet land end Danmark. Det er der nogle, der synes er et problem i sig selv. Det synes vi ikke i Erhedslisten. Vi synes sådan set, at det er fuldstændig ligegyldigt, hvor folks forældre eller folks forældres forældre eller folks forældres forældres forældre er født.

Det, vi synes er interessant, er, hvordan folk opfører sig, hvordan folk har det, og hvad folk laver, og hvis folk opfører sig pænt og laver noget fornuftigt og har det godt, ja, så synes vi,

det er strålende, ganske uanset hvor deres forældre og så videre – remsen igen – er født.

Derfor må vi sige: Vi kan altså ikke deltage i diskussionen om, hvorvidt det er et meget stort problem, at der i år 2020 vil være 13,7 pct. af borgerne, der er kommet fra udlandet, eller som er efterkommere af borgere, der er kommet fra udlandet. Sammenligner man med en lang række andre lande både i Europa og ude omkring i verden, er det et forsvindende lille tal, og det er virkelig en provinsiel diskussion. Det er jo ikke en diskussion om problemer, for selv ikke de mest hørjæstede i debatten har nogen sinde påstået, at alle udlændinge, der kommer til Danmark, eller deres efterkommere skaber et problem.

I den diskussion, der var i formiddags, synes vi, at der var to spørgsmål, som ikke indgik i debatten i forhold til selve den statistiske del af den eller den del, der handlede om fakta. Det ene element, der ikke indgik i debatten, er den kendsgerning, at en af grundene til, at tallet er 13,7 pct. i år 2020 og ikke lavere, er de ualmindelig strenge krav, vi i Danmark stiller til dansk statsborgerskab.

For hr. Tom Behnke har jo ret. Hvis vi stillede et lidt mindre strengt krav til dansk statsborgerskab til udlændinge, hvis vi stillede et krav, der lignede en række andre landes, som vi normalt sammenligner os med, ville tallet faktisk være mindre end det, der er påstået her. Det ville ikke være 13,7 pct., det ville måske være 11 pct. eller endnu mindre. Så spørgsmålet om, hvor stort det tal er, afhænger altså af, hvor mange vi giver dansk statsborgerskab. Derfor kan det også afsløre, at tallet i sig selv sådan set er fuldstændig ligegyldigt.

Den anden ting, der ikke har været så meget inde i diskussionen i formiddags, men som fru Anne Bastrup bragte ind, er netop spørgsmålet om, hvad der sker ude i verden, for det tal er fuldstændig afhængigt af, om der kommer nye kampe som dem, vi har set i Jugoslavien, om der kommer nye kampe som dem, vi har set i Somalia, om der kommer nye flygtningestrømme.

I den forstand kunne det jo være interessant at høre både fra Venstre og De Konservative, der vil styre udviklingen, når det handler om flygtninge, om de også er i stand til at styre udviklingen, når det gælder at forhindre, at f.eks. Jugoslavien gentager sig i Kosova, eller at Jugoslavien opløses gentager sig i nogle af de russiske republikker.

Det virkelig interessante, når vi snakker om at gøre noget for at forhindre, at der kommer flygtninge til Danmark, er jo at diskutere: Hvad gør vi i forhold til de russiske republikker, hvad gør vi i forhold til de baltiske lande, hvad gør vi i forhold til Balkan? Det er det virkelig interessante at diskutere, det er det, der virkelig får betydning. Men der er Venstre og De Konservative larmende tavse ud over, at disse lande selvfølgelig skal tage nogle flere flygtninge, som vi ikke vil have her i Danmark.

I Enhedslisten har vi ikke noget imod at diskutere tal. Vi har ikke noget imod at diskutere prognoser. Der var en prognose forleden dag, som gav Enhedslisten 4 pct. ved det kommende folketingsvalg. Det synes vi er en strålende prognose, den vil vi godt diskutere længe, men vi erkender, at det, at vi står til 4 pct. i en prognose, ikke nødvendigvis er det samme, som at vi får 4 pct. Det må vi jo bare erkende. Men vi har ikke noget imod at diskutere det, for det kan da give anledning til mange overvejelser, og det, at der helt sikkert kommer et stort antal udenlandske statsborgere til Danmark, giver da anledning til mange overvejelser.

Det, vi bare synes, er, at vi skal passe på, hvordan vi diskuterer det, for der eksisterer nogle skræmmende eksempler fra andre lande. Og der vil jeg igen bruge det tidligere Jugoslavien som et eksempel. Det var jo tankevækkende, at netop spørgsmålet om, hvordan befolkningen var sammensat, netop spørgsmålet om, hvilken nationalitet folk havde, blev frygtelig populært på serbiske universiteter i midten af 1980'erne. Det blev utrolig interessant at kortlægge landsby for landsby, næsten gade for gade, ja, næsten hus for hus, hvem der var serber, hvem der var kroat, hvem der var muslim, hvem der var jøde, eller hvem der var noget andet, og problemet er, at den kortlægning var optakt til noget, som i hvert fald Enhedslisten ikke bryder sig om.

Arne Melchior (CD):

Jeg kunne vældig godt lide den stille og rolige måde, hr. Svane fra Det Radikale Venstre tog sit ordførerskab på, og jeg kan erklære mig enig i det, han sagde, og hvad han uddrog af sin lille beretning.

Som jeg har sagt allerede nogle gange under mine korte bemærkninger i formiddags, er der ikke her tale om nogen form for statistik. Der er heller ikke, som forespørgerne troede, tale om analyse, men der er tale om en ren og skær pro-

gnose eller fremskrivning fra Danmarks Statistik, som jeg ikke har nogen indvending over for. Jeg har da også selv gjort opmærksom på, at det altid vil komme an på, hvilke forudsætninger man lægger ind, og jeg vil benægte, at nogen med nogen rimelighed kan se så langt frem. Så når fru Pia Kjærsgaard sagde, at vi altså kan konstatere, at sådan og sådan vil det være, og når hr. Helge Adam Møller sagde, at vi har en statistik, der viser sådan og sådan, er det urigtigt.

Jeg skal så bare omtale nogle af de uvisse forudsætninger, som altid må gå ind i sådan en fremskrivning. Hvordan vil levealderen udvikle sig for henholdsvis gamle danske og nye danske? Det ved vi faktisk ikke noget om. Meget taler for, at vi vil leve længere, og især de i Danmark opflaskede på grund af god kost og god sundhedspleje vil leve væsentligt længere. Det vil straks forandre en hel del på procenten.

Udvandringer skal også tages i betragtning. Hvor mange udvandrer pr. år – det er nemlig slet ikke så få – og hvem er det, der udvandrer? Det vil også betyde meget for procenten.

Så kommer det helt afgørende: Hvordan vil fødselsårgangene udvikle sig? Jeg har kigget efter i Statistisk Årbog og kan oplyse, at som gennemsnit blev der i 1960'erne pr. år født 79.000 børn, levendefødte børn. I 1970'erne sank det til 67.000. I 1980'erne var gennemsnittet 55.000, for i 1990'erne, i de år, der er gået hidtil, igen at være oppe på 67.000-69.000.

Der er altså enorme udsving med 24.000 pr. år i forskel fra 1960'erne til 1980'erne. Hvem kan have nogen kvalificeret, ja, bare nogen brugbar mening om, hvordan det vil udvikle sig? Og hvis vi bare regner med et udsving på 10.000, betyder det altså på 22 år 220.000 flere eller færre. Og i forhold til de skolepligtige aldersårgange, som nogle af ordførerne var inde på, så vil det altså sige ca. 90.000 i forskel.

Alt dette som eksempel på, at de dér fremskrivninger er da meget sjove, og de er da meget gode at kende og så lægge væk og have dem i baghovedet til en eller anden brug. Men det er da ikke noget, man kan føre en hel debat over, endsige overhovedet rejse en forespørgsel om, som man tager alvorligt. Når vi alligevel har taget det så alvorligt herinde, er det jo mest under indtryk af, at vi i eftermiddag har lignende ting på dagsordenen.

I øvrigt interesserer jeg mig slet ikke så meget for de tal og de procenter. Jeg mener, at det er de i ånden svage danskere og de over for

dansk kultur skeptiske danskere, der frygter de nye danskere. Der har heldigvis været en række ordførere, der har sagt, at danskheden er stærk nok, levedygtig nok til at have godt af denne tilførsel fra andre kulturer, og jeg holder med dem. Der var en ordfører, der meget glimrende sagde, at i dag ser man jo helt anderledes på kinesere, indere osv., end man gjorde for to generationer siden. Da var de fremmede for os på en helt anden måde, end de er i dag, hvor verden er rykket nærmere og er blevet mindre.

Må jeg så også endelig minde om, at ikke mindst et stort antal højt kompetente erhvervsledere har fortalt os, at man om få år vil have stærkt brug i dansk erhvervsliv og i samfundet i det hele taget for disse menneskers tilstedeværelse, kunnen og arbejdskraft. Ja – vi er alle flygtninge for Herren.

Fru Dorte Bennedsen inddrog mig. Jeg kan oplyse, at på fædrenes side er jeg altså syvende generations dansker. Mine forfædre kom til Danmark i 1680'erne. Min mor er altså tilvandet i 1903, da hun var to år, fra Tjekkoslovakiet. Jeg hverken bryster mig eller skammer mig over nogen af delene. Jeg er, som jeg er, og jeg gør mit bedste ligesom Jensen og Petersen, der måske kan føre sin tid tilbage til femtenhundredeognoget.

Til syvende og sidst er vi alle flygtninge for Herren. Den eneste forskel er, at nogle er flygtet lidt før, og nogle er flygtet lidt senere. Der er ingen, der har noget at lade den anden høre.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Ja, min bedømmelse af denne debat var, at den ikke skulle vare så længe, så nu vil jeg ikke forlænge den, men jeg har kun én bemærkning. Det er hr. Tom Behnke, der mener, at vi med vilje eller på anden måde prøver at pynte på nogle tal eller komme med nogle forkerte oplysninger. Det kræver for øvrigt bevis.

Men jeg vil gerne sige, at et hvilket som helst tal lagt sammen på en hvilken som helst måde, man beder om, kan man få fra mit ministerium. Det er ligegyldigt, hvad man spørger om. Man skal bare spørge, så vi kan svare. Der er ikke nogen, der har nogen interesse i at give forkerte tal.

Min forgænger forsøgte også at få tallene slået fast som kendsgerninger. Jeg gør da gerne et nyt forsøg, så ingen skal komme og sige, at vi har nogen interesse i at sige, om de er store eller små, eller hvad de er. Og det er jo tal, der er virkelige; det er ikke en fremskrivning af noget

som helst. Det er tal, vi ved noget om, og dem kan vi fuldt ud stå ved. Det er det eneste, jeg vil gøre af bemærkninger til det her.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP): Nej, tallene burde egentlig ikke være det afgørende. Om det er 1.001 eller 1.002 kan jo for så vidt være ligegyldigt. Men regeringen fremlægger selv tallene og bryster sig af, at man kan se, at der er en faldende tendens, og det er dét, der er problematisk, når man så i de tal, man fremlægger, ikke har taget alle med.

Men det, der er interessant, er udviklingen i antallet af udlændinge, og det, der jo er et faktum, er, at der for tiden og igennem de sidste år er kommet for mange på for kort tid, og det giver nogle væsentlige problemer i forhold til integrationen, til tilpasningen i det danske samfund, osv.

Den problemstilling synes jeg slet ikke ministeren har forholdt sig til, og det kunne jeg godt tænke mig at ministeren gjorde, for selv ministeren må da kunne indse, at det er et problem, ikke mindst for de pågældende udlændinge selv. De får jo langt sværere ved at blive integreret i det danske samfund, når de skal konkurrere med så mange tusinde andre.

Pia Kjærsgaard (DF):

Efter Dansk Folkepartis mening har det her været et alvorligt emne, som vi har haft til debat hele formiddagen, og som vi så videre skal debattere her, formentlig hele eftermiddagen. Det fortsætter vi så med.

Nu går vi over i en anden boldgade end den, Dansk Folkeparti har lagt op til, netop en begrænsning af udlændingestrømmen, til en – hvad skal man sige – form for forberedelse på, hvad der kan ske ud i fremtiden.

Jeg tror ikke, at mange af dem, der har deltaget i debatten her i dag, personligt behøver at være så nervøse ved år 2020, men jeg mener ganske afgjort, at man som folketingsmedlem har en ganske stor forpligtelse til også at se på de generationer, der kommer efter, at de måske kunne gå hen og få nogle gevaldige problemer. Det er dét, som Dansk Folkeparti har forsøgt ved at tage de tal, som Danmarks Statistik kom med, alvorligt. Man kan kalde det fremskrivninger, man kan kalde det analyser, man kan kalde det statistik. Man kan kalde det, hvad man vil. Tallene står der, og det er det, vi har forsøgt at forholde os til.

Må jeg så sige, at nogle har gjort meget ud af debatten. Jeg vil da godt sige tak til De Konservative. Jeg synes, de tog det seriøst. Jeg har været lidt undrende over Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, som nærmest var lidt småirritabel over at skulle deltage i debatten. Sådan opfattede jeg det.

Så er der selvfølgelig også ordførere, som under denne debat har talt om Rachel Rastenni og Elefantens Vuggevise. Jo, jo, vi har været vidt omkring. Hr. Arne Melchior sagde endda, at de danskere, som var bekymrede, som frygtede denne her udvikling, var svage i ånden. Ja så, så ved vi det.

Så skal jeg lige komme med en bemærkning, som jeg ikke havde mulighed for før, som en sidste kort bemærkning til fru Dorte Bennedsen, som sagde, at det dér med tal jo var sådan et lidt diffust begreb, for mange mennesker havde slet ikke forstået noget af det. Det er så i hvert fald ikke Dansk Folkepartis eller min skyld. Det kan være andres skyld.

Men fru Dorte Bennedsen havde set en tv-udsendelse, hvor tv havde været ude på gaden og spørge forskellige mennesker om, hvor mange flygtninge de regnede med der kom til Danmark sidste år. Nogle havde været helt oppe på tallet 45.000, tror jeg fru Dorte Bennedsen sagde. Det er selvfølgelig helt forkert, men det er jo så en ganske almindelig dansk borger, der svarer på den måde.

Det, jeg synes er langt mere bekymrende, og det var det, jeg godt ville have kommenteret på det tidspunkt, var faktisk, at da landets nye indenrigsminister, hr. Thorkild Simonsen, første gang var i tv og blev spurgt af journalisten, hvor mange udlændinge, hvor mange flygtninge der var kommet til Danmark i 1996, sagde indenrigsministeren: Vel omkring 1.000. Det synes jeg faktisk er et større problem end det, fru Dorte Bennedsen gjorde opmærksom på. Jeg skal sige, at i 1996 var tallet 6.866, og det håber jeg så at ministeren efterfølgende har lært.

Så kan man sige, at dengang indenrigsministeren trådte til, troede han åbenbart, at tallet af flygtninge pr. år var 1.000, og var ude med nogle meget bombastiske udtalelser om, at nu skulle de facto-flygtningebegrebet faktisk afskaffes, der skulle virkelig strammes, der skulle virkelig gøres noget. Og det var vel også den forhåbning, den danske befolkning havde til den nye indenrigsminister.

Det, der så også skete, var, at ministeren, den dag han tiltrådte, sagde: Glem alt, hvad jeg tid-

ligere har sagt. Det har vi så sandelig også måttet konstatere at vi har skullet gøre, for det, vi skal diskutere efterfølgende, er jo helt, helt anderledes. Man kan godt sige sådan med lidt sarkasme, at hvis ministeren kun regnede med, at der kom 1.000, og tallet i 1996 var næsten 7.000, burde der jo næsten være endnu mere grund til at stramme meget mere, end der lå i de udtalelser, som ministeren kom med i starten. Men desværre er det gået den modsatte vej.

Så skal jeg sige, at jeg selvfølgelig anbefaler Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse, og jeg skal også meddele, at vi naturligvis efterfølgende vil stemme på Venstres og De Konservatives, hvis vores eget ikke skulle blive vedtaget. Men o.k., vi fortsætter debatten, og det skal jo nok komme til at gå hedt til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 40 af Pia Kjærsgaard (DF) (se foran) forkastedes, idet 6 (FP og DF) stemte for, 92 (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 41 af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) (se foran) forkastedes, idet 40 (V, KF, FP og DF) stemte for, 57 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, straffeloven og ægteskabsloven. (Tidsubegrænset opholdstilladelse, asyl, familie-sammenføring og udvisning m.v.).
Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 17/12 97).

Sammen med denne sag foretoges:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 155: Forslag til lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov).
Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 17/12 97).

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 55:

Forslag til folketingsbeslutning om en ny udlændingepolitik.

Af Birthe Rønn Hornbech (V) og Helge Adam Møller (KF) m.fl.
(Fremsat 6/11 97).

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om en samlet indsats for bedre integration af flygtninge og indvandrere.

Af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) m.fl.
(Fremsat 19/11 97).

12) Første behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Afskaffelse af de facto-status).

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 2/12 97).

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om udlændingekontrakter.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 4/12 97).

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 91:

Forslag til folketingsbeslutning om udvisning af kriminelle udlændinge og foranstaltninger over for udlændinge, der ikke vil medvirke til udsendelse, m.v.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 16/12 97).

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af særrettigheder for udlændinge.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 19/12 97).

Anden næstformand (Henning Grove):

Efter ønske skal jeg fastsætte en taletid for ordførerne i første omgang på 20 minutter.

Forslagene sattes til forhandling.